

SCHILLER THEATER

WERKSTATT
Berliner Festwochen 1964
Freitag, den 2. Oktober, Beginn 20.30 Uhr
Deutsche Erstaufführung

Das Gartenfest

Erzählt von Siegfried
Spielt von Václav Havel
Deutsch von Angel Schäfers

Stefan Wigger
Lu Stuberlik, Sibylle Gilles
Kathar Blomhagen, Günther Fleisch, Friedrich Stomers
Hans Madin, Helge Böke, Ralf Schermuly

Inszenierung: Hans-Jörg Utezzath
Bühnenbild und Kostüme: H.W. Lorenzweit
Musik: Karl Heuser

AUTOSTOP
AUTO AUTO
AUTOSTOP
AUTOSTOP

prázké DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
8. a 16. septembra 1961 v 20. hodine
VO VEĽKEJ HALE PKO
Vstupné 12, 10 a 8 Kč

Zábradlí

PRÁZSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
8. a 16. septembra 1961 v 20. hodine
VO VEĽKEJ HALE PKO

ie13/6

Práze, 13. 9. 1961

Práze, 13. 9. 1961

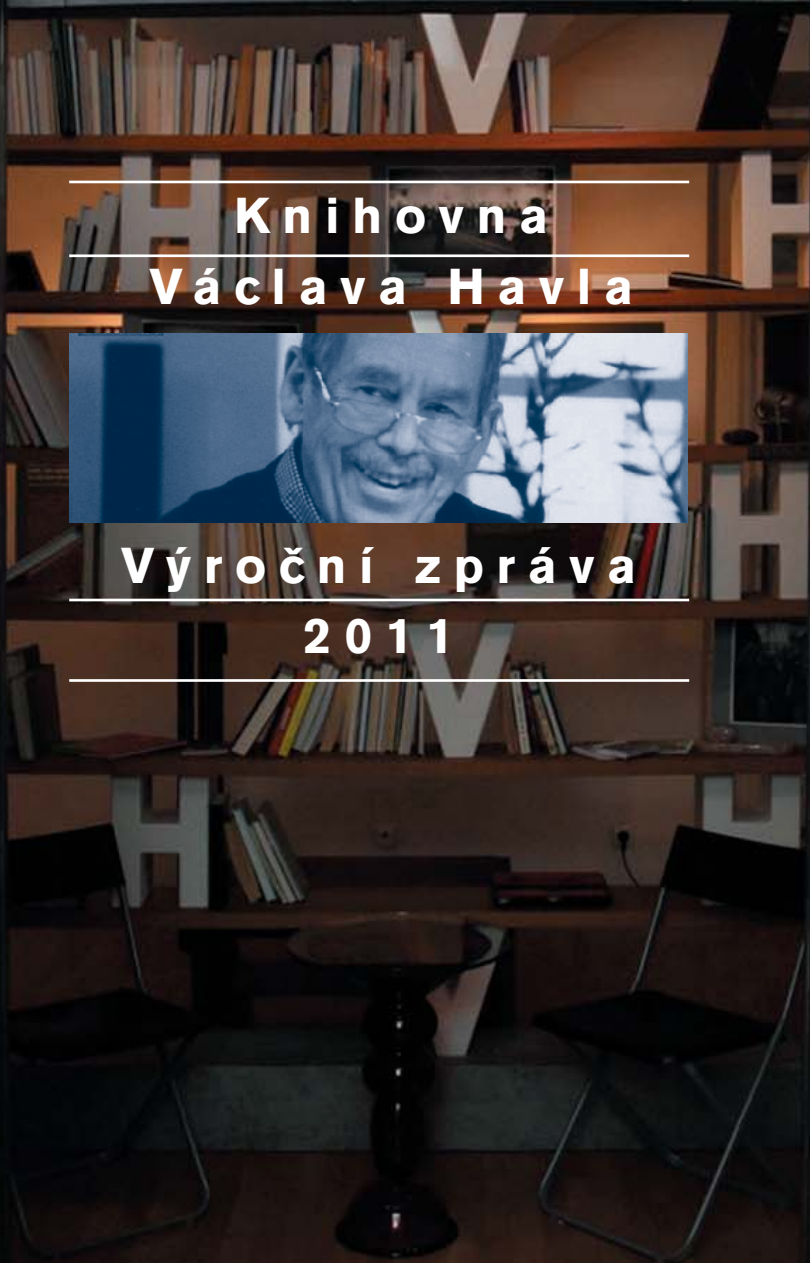
Práze, 13. 9. 1961

HER

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

v havel
**Žená
žnost
istředění**

NA ZÁBRADLÍ

Knihovna
Václava Havla

Výroční zpráva
2011

Zábradlí

VÁCLAV HAVEL
ve dnech 2., 7., 8., 13. a

FRANZ KAFKA
ve dnech 16., 17., 18., 19. a

LADISLAV FIALKA
ve dnech 21., 22., 23., 24., 25., 27., 28.

PRÁZSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
PRÁZSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
PRÁZSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Zábradlí

Práze 1. květen 1961
ZÁBRADLÍ

Práze 1. květen 1961

Práze 1. květen 1961

SCHILLER THEATER

WERKSTATT
Berliner Festspiele 1962
Festung des 3. Reiches, Regie: RICHARD
Dietrich, Erstaufführung
Das Gartenfest
Inszeniert von
Spieler von Václav Havel
Musik von Václav Havel
Schauspielhaus
Ludwig Blombergson - Alexander Fiksch - Friedrich Steiner
Hans Madl - Herta Kade - Ralf Scherzberg
Inszenierung: Hans-Joachim Utecht
Bühnenbild: Axel Kautzsch, R. W. Lorenz
Musik: Hans Madl

AUTOSTOP
AUTOSTOP
AUTOSTOP
AUTOSTOP

práské DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
8. a 16. října 1961 v 18. hodinách
VO VEŘEJNÉ HALE PKO

Zábradlí
ie13/6
1961
Práské divadlo na Zábradlí
8. a 16. října 1961 v 18. hodinách
VO VEŘEJNÉ HALE PKO

**NEJLEPŠÍ
ROCKY
PANÍ
HERMANOVÁ**
DIVADLO
NA ZÁBRADLÍ

Václav Havel
**Žena v zrušeném
ústředí**

Knihovna Václava Havla

Zábradlí

VÁCLAV HAVEL
VYROZUMĚNÍ
Režie Jan Grossman
V DIVADELSPEJBLA A HURV
ve dnech 2., 7., 8., 13. a 14. června 1966 vždy ve 20 h

FRANZ KAFKA
PROCE
Režie Jan Grossman
V KOMORNÍM DIVADLE
16., 17., 18., 19. a 20. června 1966 vždy ve 20 h

JAY FIALKA
ETUDY
V KOMORNÍM DIVADLE
ve dnech
21., 24., 25., 27., 28., 29. a 30. června vždy ve 20 h

Výroční zpráva 2011

PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ
Práské divadlo na Zábradlí
Výroční zpráva 2011

Zábradlí

PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1961
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1962
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1963
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1964
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1965
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1966
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1967
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1968
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1969
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1970
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1971
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1972
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1973
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1974
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1975
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1976
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1977
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1978
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1979
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1980
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1981
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1982
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1983
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1984
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1985
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1986
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1987
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1988
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1989
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1990
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1991
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1992
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1993
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1994
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1995
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1996
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1997
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1998
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	1999
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2000
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2001
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2002
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2003
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2004
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2005
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2006
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2007
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2008
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2009
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2010
PRÁSKÉ DIVADLO NA ZÁBRADLÍ	2011

_Úvodní slovo

V roce 2011 došlo k odchodu ředitele KnVH Martina C. Putny, který v době svého působení připravil edici Sešitů a Duchovní portrét Václava Havla v rámci české kultury 20. století. Nově přišel ředitel Martin Palouš, který před tím působil jako velvyslanec České republiky při OSN v New Yorku. Ten převzal řízení knihovny, přizval spisovatele, básníka a novináře Jáchyma Topola, který v KnVH začal rozvíjet bohatý a zajímavý klubový program. Martin Palouš rovněž navázal a rozvíjel zahraniční kontakty, jejichž výsledkem se stalo založení spřízněné nadace v USA, ke kterému došlo v roce 2012. Cílem této nadace je podporovat činnost KnVH.

Martinu C. Putnovi i Martinu Paloušovi děkuji za jejich práci.

Konec roku 2011 byl pro KnVH zlomový, zemřela klíčová osobnost českého kulturního undergroundu básník Ivan Martin Jirous, společenství bývalého dissentu ztratilo i spisovatele Jiřího Grušu a zanedlouho na to neočekávaně zemřel 18. prosince i Václav Havel. Knihovna by se tak do budoucna měla stát klíčovou institucí, která bude pečovat o duchovní, intelektuální i umělecký odkaz prezidenta Václava Havla. Pro knihovnu, její vedení i zaměstnance je to do budoucna velká výzva a závazek a tomu bude odpovídat i pracovní nasazení celého týmu...

Na závěr se patří jménem celé správní rady poděkovat dozorčí radě, zaměstnancům, spolupracovníkům KnVH, všem co poskytli svůj archivní materiál a přispívají tak k všemožnému bádání i lepšímu porozumnění osobnosti Václava Havla, jeho idejím, ideálům a hodnotám, kterými se řídil a taktéž světu, ve kterém žil. Poděkování předsedy správní rady patří paní Dagmar Havlové, která se s obrovským zaujetím knihovně i odkazu Václava Havla věnuje a to od jejího založení. Zvláštní poděkování patří Zdeňku Bakalovi, který dlouhodobě a velkoryse knihovnu finančně podporuje.

Jan Macháček

Předseda správní rady Knihovny Václava Havla

_Poslání Knihovny Václava Havla

Knihovna Václava Havla byla založena 26. července 2004 paní Dagmar Havlovou, Karlem Schwarzenbergem a Milošlavem Petruskem po vzoru amerických prezidentských knihoven jakožto místa dokumentace, zkoumání a šíření života a díla Václava Havla, ale i jakožto centrum „havlovského duchovního světa“ – místo reflexe novodobé české historie i českého místa a české role v globalizovaném světě, s důrazem na témata svobody, lidských práv a lidské tvořivosti. Knihovna Václava Havla je obecně prospěšnou společností, která je zapsána v Registru veřejně prospěšných společností spravovaného Městským soudem v Praze (sekce O, číslo spisu 338).

Knihovna Václava Havla v Kateřinské 18 na Praze 2 je místem dokumentace a výzkumu moderní české historie s důrazem na šíření myšlenek a díla Václava Havla, dramatika, bojovníka proti totalitě, vůdce sametové revoluce 1989, československého a českého prezidenta i symbolu ostráživosti vůči jakékoli zvlí moci.

V prostorách Galerie Montmartre v Řetězové 7 na Starém Městě pražském, se nachází stálá expozice „Václav Havel: Český mýtus aneb Havel v kostce“. Zde Knihovna Václava Havla též pořádá nejrůznější semináře, autorská čtení, výstavy, koncerty a divadelní představení.

_Statutární orgány

SPRÁVNÍ RADA

Zdeněk Bakala – předseda (do 30. 11. 2011, kdy rezignoval i na členství ve správní radě)

Božena Jirků – místopředsedkyně

Táňa Fischerová

Dagmar Havlová

Eva Holubová

Michal Horáček

Bessel Kok

Jan Macháček – předseda (od 1. 12. 2011)

Mark F. Vydra

DOZORČÍ RADA

Emil Holub

Dita Stejskalová

Ondřej Jonáš

ŘEDITEL

Martin C. Putna (do 31. května 2011)

Martin Palouš (od 1. června 2011)

VÝKONNÝ TÝM

Pavel Hájek – Senior Manager

Jan Hron – editor a archivář

Lucie Prachařová – produkce

Jáchym Topol – zástupce ředitele pro program a publikace (od 1. září 2011)

Činnost knihovny Václava Havla v roce 2011

VEŘEJNÉ A KLUBOVÉ AKCE

Většina akcí se i v tomto roce uskutečnila v prostorách stálé expozice Knihovny Václava Havla – v Galerii Montmartre v Řetězové ulici 7 na Starém Městě pražském. Tento prostor umožňuje velmi účelně kombinovat trvale umístěnou výstavu o životě a díle Václava Havla s časově omezenými výstavami a dalšími akcemi širokého žánrového spektra, jakými jsou například workshopy pro studenty středních škol, kolokvia, přednášky, menší divadelní představení, komorní koncerty, autorská čtení či doplňkový prodej. Z tohoto důvodu je možné vnímat Galerii Montmartre též jako jistou „laboratoř“, v níž se ověřují možnosti i limity pro program budoucího definitivního sídla Knihovny.

Programové schéma první půle roku 2011 navazovalo na dramaturgii velkých tematických cyklů předcházejícího roku, propojující veřejnou klubovou činnost Knihovny s jejím publikačním programem: Leitmotivem programu Knihovny v období leden – červen se stalo výtvarné a literární dílo pardubické rodiny Vokolků.

Druhá půle roku se v souvislosti s nástupem nového ředitele, pana Martina Palouše, nesla ve znamení programového zintenzivnění a zpestření, především v oblasti klubových aktivit.

_Slavnostní uzavření výstavy „Platón na Kampě – LOTR na Hrádečku“ 15. leden 2011

Zakončení výstavy, přibližující v dobových dokumentech jedinečné intelektuální společnosti – Kampademii – obnověnou platónskou akademii se sídlem na pražské Kampě.

Kde se v 70. a 80. letech 20. století protínaly zájmy Václava Havla s rozmanitými filosofickými tématy, radostí ze hry a obdivem k Pánu prstenů? V Kampademii, v obnovené platónské akademii se sídlem na pražské Kampě, jejímiž členy byli Tomáš Halík (Gandalf), Radim Palouš (Elrond), Martin Palouš (Sam), Daniel Kroupa (Frodo), Pavel Bratinka (Gimli), Helena Webrová (Mulier) a Ivan M. Havel (Puzuk).

„Čechy světcům, samoty odvážlivcům (a pocty celebritám)“

21. leden – 29. květen 2011

Stejnomená výstava obrazů a kreseb, grafik a soch, modelů a křiku Vojmíra Vokolka (1910-2001), jednoho z nej-svébytnějších českých umělců 20. století v kurátorském výběru Martina C. Putny a Václava Vokolka.

OHLASY:

Co dovede člověk? Co čas?

8. 3. 2011 *Týdeník Rozhlas, str. 8, Fejeton*

V inflační lavině všemožných kulturních programů, projektů, produkcí a akcí, které denně „sžuchnou“ na lid obecný a přimáčknou ho k zemi, dokáže potěšit skromná výstava, kterou můžete obsáhnout několika kroky, a přesto vám umožní dotyk s celkem, s univerzem. Na takovou malou „kapesní“ výstavu jsem narazil v Knihovně Václava Havla v pražské Galerii Montmartre, kde v jedné nevelké místnosti vystavuje do konce května několik svých objektů, kreseb, náčrtů, studií a zapsaných názvuků fonické poezie výtvarník a freskař Vojmír Vokolek (1910-2001), od jehož smrti uplyne letos v létě deset let.

Nastříhaný plech, zrelé sudy, rozštíplé špalky, bulžníky, zdi, písmena, hlásky - to byl výchozí materiál, ze kterého stavěl své sochy, objekty a básně. Píši „stavěl“, ale přílehavější by snad bylo, že Vokolek znovu-skládal či komponoval metafory a podobenství o stvoření světa, o vznikaní a zanikání, o prvním člověku, o pokušeních, o umírání.

Mnoho z Vokolkova díla je dnes nenávratně zničeno - některé chrámové fresky, křížová cesta, dřevěné objekty podlely lidské zhovadilosti a křupanství, rozpadly se v deštích, zimách, pod útokem červotočů. Sám

autor se z toho ale nehroutil, pozoroval to s pobaveným odstupem a la-konicky komentoval: „Mám rád, když v tom pracuje čas.“ Na pražské výstavě jsem si jej znovu „přivolal“ i s těmi několika návštěvami u něj doma v Pardubicích.

Málomluvná a vysoká postava, jakoby vysekaná z jednoho kusu kmenu, v jehož letokruzích byla vepsána rodinná umělecká „huť“ otec majitel tiskárny (tiskly se tam krásné knížky pro Starou Říši, Demla, Reynka, Josefa Čapka), bratr Vlastimil, vynikající tiskař, a druhý bratr Vladimír zase výsostný básník. Tedy něco jako bratrská „manufakturní“ triáda, která si říkala Lis tři bratři. A nemělo by se zapomenout ani na sestru Květu stojící v pozadí – ženu řeholního nasazení a služby, v padesátých letech vězněnou v komunistickém kriminálu, která do posledních chvílí obětavě pečovala nejen o bratra Vojmíra. (...)

Miloš Doležal

Nad mořem mrtvých artefaktů

4. 2011 *Host*, str. 56, *Periskop*

Mizející dvacáté století staví před kunsthistorii úkol najít vůbec nějaké dodnes živé hodnoty, které překročily hranici milénia nikoliv jako artefakty, ale jako živá, vyprávějící díla. Bilance je chabá, takže je nutno se obrátit k tomu, co ve své době teoretici ani laici obecně za umění nepovažovali a co zpochybňovali i sami tvůrci. K nim patřil Vojmír Vokolek (1910–2001), pocházející z pardubické rodiny, jejíž nadaní potomci si ve třicátých a čtyřicátých letech z komerční tiskařské dílny vytvořili elitní nakladatelství Lis tři bratři.

Vojmír studoval grafiku na pražské Akademii u T. F. Šimona, ale příznačně se roku 1934 odmítl dostavit pro diplom, který vnímal jako zbytečnost, na rozdíl od dnešních studovaných magistrů umění, pro které umění získáním diplomu obvykle končí. V nevelké, ale prominentní výstavní prostoře Galerie Montmartre, prezentující osobnosti na pomezí literární a výtvarné tvorby blízké generaci a citění Václava Havla, je Vojmír Vokolek představen až do konce května stručným, ale výstižným výběrem pod názvem Čechy světcům, samoty odvážlivcům (a pocty celebritám).

Rané období připomíná řada střídavě pojatých, cézannovských obrazů, po Reynkově způsobu zpodobňujících nejbližší přátele a příbuzné. Zatímco Bohuslav Reynek, s nímž Vokolka spojuje hluboká víra, se v padesátých letech soustředil na jeden obor, rodinu a místo, Vojmír Vokolek se po likvidaci rodinné tiskárny na začátku padesátých let stal poutníkem, zanechávajícím záměrně netrvalé stopy v Čechách a na Moravě. Poprvé a naposledy vystavoval své obrazy v Pardubicích roku 1937. Později působil jako restaurátor, který se rozhodl vlastním dílem oživit skomírající tradici umění v sakrálních prostorách.

Pražská výstava je určena těm, kdo Vokolkovo dílo znají. Málokdy přímo z deseti jím vyzdobených kostelů, spíš z výstav, monografického katalogu, krátkého filmu s autorovou fascinující básnickou performancí nebo z instalací na hradě Pecka, případně v muzeu v Holešově. Kostelní

frešky, již v době předkoncilní situující katolickou církev do realit moderního světa, většinou zanikly. S odstupem se ukazuje, že na rubu éry sorely vznikalo u nás v padesátých a šedesátých letech skvělé katolické umění, zlikvidované obvykle věřícími. Podobně jako tato díla je v pražské výstavě dotykem a skicou prezentována i Vokolkova klíčová realizace z roku 1954. Je jí ještě tradiční, nenápadná mozaika svatého Františka na kapucínském kostele v Brně.

Od roku 1983 se Vojmír Vokolek rozhodl s touto tvorbou skončit, změnil příjmení a vrátil křestní jméno na Josef Müller. Z naštipaných, někdy kolorovaných, dřevěných špalků a nalezených balvanů (podobně jako sochař Valerián Karoušek) a plechů vytvářel působivé instalace, které zanechával na různých místech — pohřbíchu povětšinou na místech jejich zániku. Několik drobných příkladů je však na výstavě k vidění, podobně jako řada nezaměnitelných plastik z ohýbaného plechu. Chybí bohužel video se záznamem Vokolkových poetických, někdy spíše fónických prezentací, které nikdy nebyly takzvané uměleckou performancí, ale silným hlasem do sebe pohrouženého světce, který nechce být viděn, ale slyšen.

Vokolkova výstava v pražském Montmartru, záslužně uspořádaná jeho synovcem Václavem, je čitelná jako soubor drobných odkazů k velkému, nezaměnitelnému a v duchovní paměti stále čitelnějšímu dílu. To se již dnes ve své nemateriální, duchovní podstatě vznášá nad mořem mrtvých artefaktů, jimiž nás obdařilo dvacáté století.

Pavel Ondračka

„Únor v éteru“

25. únor, 20.00 hodin

Veřejné čtení poémy Únor, složené Vladimírem Vokolkem, která s největší pravděpodobností představuje vůbec první bezprostřední básnickou reflexi komunistického puče v roce 1948. Recitaci v podání významných osobností české kultury živě přenášel Český rozhlas 3 – Vltava.

OHLASY

Výročí bolševického puče připomene i čtení dobových básní

25. 2. 2011, *zpravy.rozhlas.cz, literatura*

Osobnosti české kultury a veřejného života budou dnes večer v Knižně Václava Havla číst k příležitosti výročí únorového komunistického převratu v roce 1948 poémy Vladimíra Vokolka Únor a Rekviem za Jana Masaryka.

Ty podle organizátorů představují první dobovou básnickou reflexi komunistického puče. Vladimír Vokolek, který zemřel v roce 1988, je považován především za meditativního básníka a představitele tzv. spiri-

tuální poezie. Ředitel Knihovny Václava Havla, literární historik Martin C. Putna ve Světě o osmé Vokolka zařadil k Zahradníčkově generaci, které se říkalo katoličtí básníci. „On se držel trochu stranou hlavního proudu, v ni- terné samotě. V Děčíně, kde bydlel většinu života, což si nevybral, má- lokdo věděl, že píše.“ „Vladimír Vokolek, pokud se ví, je opravdu jediný, kdo z lidí, kteří byli tady doma, kdo pojmenovává přímo únor a ty zločiny. Takže témata jsou únorový převrat, smrt Jana Masaryka, odpor arcibiskupa Be- rana proti porobení církve.“ Vokolek působil jako ředitel knihovny v Děčíně. Z této funkce byl v roce 1954 odvolán. Putna také připomněl autory písic v exilu, například Karel VI. Schwarzenberg, který psal básničky, jimiž si ulevoval. „Ale doma skutečně ta hlavní scéna mlčela.“ Večerního čtení se zúčastní i přímí pamětníci únorových dnů z roku 1948. „Čtení zahájí Jiří Stránský, politický vězeň z 50. let. A budou se střídát další osobnosti. Jak političtí vězňové, tak chartisté, disidenti. Tak i lidé daleko mladší, kteří tak chtějí vyjádřit svůj postoj, že bolševický puč je puč, a nedá se to relativizovat,“ zdůraznil Martin C. Putna. Večerní čtení poémy Vladimíra Vokolka Únor a Rekvíem za Jana Masaryka odvysílá Český rozhlas 3 Vltava udá- lost přímým přenosem.

Tomáš Pavlíček, Milan Kopp

„Jak učit o Havlovi“

26. duben 2011, 18.00 hodin

Slavnostní uvedení knihy Niny Rutové: „Havel v kostce. 14 lekcí o jedné osobnosti a každé době pro učitele a stu- denty“, určené pro středoškolské pedagogy. Kniha Niny Ru- tové obsahuje ve formě pracovních listů konkrétní návody, jak učit o životě Václava Havla, o tématech, která promý- šlel, o totalitě, ve které strávil většinu života.

OH L A S Y:

26. DUBNA

17. 5. 2011, Divadelní noviny, str. 3, kronika

OLD STAR HAVEL V prostorách Knihovny Václava Havla v Galerii Montmartre se konalo slavnostní uvedení knihy Niny Rutové Havel v kostce. Nová publikace s podtitulem 14 lekcí o jedné osobnosti a každé době je určena pro středoškolské pedagogy do základů společenských věd, historie, mediální výchovy, výtvarné výchovy nebo češtiny. Obsahuje konkrétní návody, jak učit o tématech, která ve svém díle zpracoval Václav Havel: disent, svědomí, čecháčkovství, dědictví minulosti či demokratická diskuse. Knihu divadelními skeči během podvečera kome- tovali herci divadelního sdružení Old Stars.

Hana Měrková

_ Michal Pullmann: Konec experimentu

3. květen 2011, 19.30 hodin

Spolek studentů historie FF UK ve spolupráci s Knihovnou Václava Havla si Vás dovoluují pozvat na prezentaci knihy Michala Pullmanna, Konec experimentu. Přestavba a pád komunismu v Československu. Hosté: PhDr. Michal Pullmann, Ph.D. (ÚHSD FF UK), Prof. PhDr. Pavel Barša, M. A., Ph.D. (ÚPOL FF UK), Mgr. Adéla Gjuričová, Ph.D. (ÚSD AV ČR). Publikaci představí její autor Michal Pullmann, ná- sledovat budou koreferáty Pavla Barši a Adély Gjuričové.

_ Amálie č. 86: Budoucnost Knihovny

Václava Havla

30. červen 2011

Uzavřená diskuse se zakladateli, členy správní rady a za- městnanci Knihovny s blízkými spolupracovníky Václava Havla o novém směřování vývoje Knihovny po 1. červnu 2011, kdy se funkce ředitele Knihovny Václava Havla ujal Martin Palouš.

Večer moderoval Michael Kocáb.

_ Vyhlášení 3. ročníku literární soutěže

o Cenu Knihovny Václava Havla

o nejlepší studentský esej

28. srpen 2011

I přes poměrně nízkou účast studentů v minulém ročníku, způsobenou pravděpodobně až příliš explicitní formulací tématu („Co je ještě absurdní a z čeho už není možné si dělat prdel?“), se opět prokázalo, že studentům je forma eseje blízká a že někteří se jím dokáží vyjadřovat bezmála suverénně. Také z tohoto důvodu bylo téma třetího ročníku formulováno velmi široce: „Svoboda projevu a moderní ko- munikační technologie – dvě strany téže mince?“ Soutěž byla zařazena do projektu MŠMT Podpora soutěží a pře- hlídek v zájmovém vzdělávání pro školní rok 2011/2012.

_ Paměti kulisáka

15. září 2011, 19:00 hodin

Komponovaný večer s Andrejem Krobem, scénáristou, re- žisérem, tvůrcem Originálního videojournalu a v nepo- slední řadě též principálem Divadla na tahu.

_ Rozdělení minulostí

29. září 2011, 19.00 hodin

Slavnostní uvedení knihy Adély Gjuričové, Michala Ko- pečka, Petra Roubala, Jiřího Suka a Tomáše Zahradníčka

„Rozdělení minulostí. Vytváření politických identit v České republice po roce 1989.“

_ Podzimní básně

13. říjen 2011, 19.00 hodin

První čtení kmenových autorů nakladatelství TORST: básníků Zbyňka Hejdy a Ivana Martina Jirouse.

_ Román je zpráva z velké dálky

18. říjen 2011, 19.00 hodin

Druhé čtení kmenových autorů nakladatelství TORST: prozaiček Petry Hůlové a Markéty Pilátové.

_ Václav Havel – Vilém Prečan:

korespondence

20. říjen, 15.00 hodin,

Museum Kampa, Praha

Křest knihy „Václav Havel – Vilém Prečan: korespondence“, pořádaný Československým dokumentačním střediskem o.p.s., Museem Kampa a Knihovnou Václava Havla o.p.s.

_ TORST a Portréty

20. říjen 2011, 19.00 hodin

Závěrečný večer oslav dvaceti let existence nakladatelství TORST, v jehož rámci byla slavnostně uvedena kniha „TORST (dvacet let nakladatelství)“ a zahájena výstava fotografií českých spisovatelů Viktora Stoilova „Portréty“.

_ O divadle

31. říjen 2011, 18.00 hodin,

Divadlo Kolowrat, Praha

Diskusní večer věnovaný stejnojmennému samizdatovému časopisu za účasti členů a spolupracovníků redakce a redakční rady.

Setkání uspořádalo Sdružení českých divadelních kritiků ve spolupráci s Knihovnou Václava Havla, Národním divadlem a Institutem umění – Divadelním ústavem.

_ Buchty a loutky a Václav Havel

4. listopad 2011, 19.00 hodin

Festivalový třesk divadla Buchty a loutky v Knihovně Václava Havla v podobě inscenace jednoaktovky „Horský hotel“, kterou Václav Havel napsal v roce 1976.

_ Motomorfózy a scénické čtení skeče

Ela, Hela a stop

17. listopad 2011, 19.00 hodin

Lubomír Houdek, Lenka Jungmannová, Václav Havel – Motomorfózy. Skeče Motomorfóza a Ela, Hela a stop napsal Václav Havel pro revue Ivana Vyskočila Autostop na přelomu let 1960 a 1961. Skeče ale nebyly publikovány a zcela zapadly. Díky téměř detektivní práci teatroložky Lenky Jungmannové se knižního vydání dočkaly až nyní (Galén, 2011). „Jsem dojat, že tato knížka vychází, neboť Autostop byl prvním textem, na němž jsem se autorsky podílel a který byl uveden na jeviště,“ uvádí sám autor.

Scénické čtení Ela, Hela a stop. Režie: Hana Burešová. Hráli: Naďa Vicenová, Jaroslava Pokorná, Pavel Batěk.

_ Na vakerav me – miro jilo vakerel

(To nemluví já – to mluví moje srdce)

24. listopad 2011, 19.00 hodin

Večer současné romské literatury s autorským čtením Andreje Gini, Jany Hejkrlikové a Ireny Eliášové. Součástí večera bude též zahájení výstavy fotografií současných romských spisovatelů a spisovatelek Lukáše Houdka. Večerem provází Karolina Ryvolová, romistka, překladatelka, autorka četných esejů o romské literatuře.

_ Totalitarismy a autoritářství

6. prosinec 2011, 19.00 hodin

Přednáška PhDr. Radka Bubna, ředitele Ústavu politologie FF UK na téma: „Totalitarismy a autoritářství, aneb průvodce inteligentního nepolitologa po světě ‚divných‘ konceptů“.

_ Světodějná moc svobody slova

(Symposium / Večer solidarity / Koncert)

9. prosinec 2011, od 9.00 hodin,

Divadlo Archa, Praha

Mezinárodní symposium o roli svobody projevu v současné globalizované, kulturně a nábožensky nehomogenní společnosti. Doprovodný program: výstavy vytvořené společností Člověk v tísni „Tiskem proti útisku – kubánský samizdat 2000 – 2010“ a „Umlčené hlasy. Výstava o zavražděných obhájících práv v Rusku“. Večerní veřejná beseda s účastníky symposia, moderovaná Carlem Gershmanem. Koncert skupiny The Plastic People of the Universe.

Pořádala Knihovna Václava Havla ve spolupráci se společností Člověk v tísni a Divadlem Archa.

**_Karel Hvíždala: Grušova hlídka na Rýnu
12. prosinec 2011, 16.30 hodin**

Slavnostní uvedení knihy rozhovorů Karla Hvíždaly s básníkem a diplomatem Jiřím Grušou. „Grušova hlídka na Rýnu“ obsahuje rozhovory, které jsme spolu vedli posledních bezmála třicet let převážně v Bonnu, Vídni a Praze. Jestliže byl pro Jiřího Grušu Edvard Beneš Rakušan, tak on byl stejně jako svatý Vojtěch, Jan Amos Komenský a Milan Kundera, abych jmenoval ty naše nejznámější, Evropan. Když jsme se viděli naposled, 1. října 2011, řekl mi asi toto: Doposud jsme nepochopili, že diplomacie a politika není jenom hájení národních zájmů, ale i šíření common sense. Tedy zdravého rozumu, obecného smyslu, a to není ideologický úkol, ale namáhavá práce při hledání argumentů pro smysluplný dialog. A přijde-li další krize, pámbu s námi: V politice totiž, když jde o zlé věci, potřebuješ dobrozdání a krize těm, co touží po moci za každou cenu, jim ho dodá. Za pár dnů jdu na operaci a On (ukázal k nebi) rozhodne, jestli mne ještě potřebuje a chce, abych něco napsal, nebo jestli nechce, abych se díval na to, jak se nad námi bude zaklapávat „vlast-past“.

**_Vládnout jen sám nad sebou
15. prosinec 2011, 18.00 hodin,
MeetFactory, Praha**

Komponovaný večer věnovaný životu na Kubě z pohledu disidenta, nezávislého novináře Omara Rodrigueze Saludeze. Stejně jako dalších 74 disidentů byl v roce 2003 na Kubě zatčen a odsouzen na 27 let vězení. Roku 2010 byl propuštěn a vypovězen z vlasti. Ve velkém sále MeetFactory proběhla od 18 hodin projekce dokumentu „Hlasy z ostrova svobody“, který pojednává o politických věznicích a jejich příbuzných. Po projekci byl dán prostor diskusi s Omarem Saludezem, který se na tvorbě tohoto filmu podílel. Součástí programu byla též výstava fotografií z Kuby od Pavla Hrocha.

Akci pořádala MeetFactory s podporou nadace Člověk v tísni a Knihovny Václava Havla.

**_Vyhlášení výsledků Soutěže o nejlepší
studentský esej Knihovny Václava Havla
22. prosinec 2011, 18.00 hodin**

Téma III. ročníku znělo: Svoboda projevu a moderní komunikační technologie - dvě strany jedné mince? Soutěže se zúčastnilo 29 studentů českých středních škol, jejichž práce posuzovala porota ve složení: Dita Fuchsová, Jan Hron, Petra Hůlová, Pavel Ryjáček, Adam Šúra.

Oceněny byly eseje těchto studentů:

I. místo: nebylo uděleno

II. místo: Martin Caha

III. místo: Jakub Vaněk

Jedním z ústředních žánrů tvorby Václava Havla je žánr eseje – na témata literární, umělecká, společenská, politická i duchovní. Eseje Václava Havla, jako je Moc bezmocných či Slovo o slovu, se staly klasickými texty české literatury, byly přeloženy do desítek jazyků a patří k nemnoha skutečně světově proslulým výtvorům české kultury. I proto je zapotřebí dále pěstovat žánr eseje v českém jazyce – ne ve smyslu napodobování esejí Václava Havla, ale ve smyslu havlovské odvahy pojmenovávat nepříjemné problémy a hledat jejich nekonvenční řešení.

**_Pocta VH v Lucerně
23. prosince 2011, 17.30 hodin,
Palác Lucerna, Praha**

Poslední rozloučení s Václavem Havlem v podobě pestré koláže různých žánrů, stylů a uměleckých směrů: hudba, divadlo, film, fotografie, čtení...

DOPROVODNÉ AKCE

**_Druhé setkání s Annou Pammrovou
17. březen, 17.00 hodin**

Druhý večer věnovaný životu Anny Pammrové (1860-1945), uspořádaný Společností Otokara Březiny ve spolupráci s Knihovnou Václava Havla.

**_Já prostě nemůžu žít jinak
17. březen – 15. květen 2011,
Národní muzeum – Národní památník
na Vítkově**

Výstava zapůjčená z depozitáře Knihovny Václava Havla přibližuje významné opoziční seskupení VONS (Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných) a jeho aktivity na přelomu 70. a 80. let. 20. století.

**_Mezi Otokarem Březinou
a Václavem Havlem
12. duben 2011, 17.00 hodin**

Komponovaný večer věnovaný esejům Slovo Otokara Březiny a Slovo o slovu Václava Havla, uspořádaný Společ-

ností Otokara Březiny a Společností Františka Bílka ve spolupráci s Knihovnou Václava Havla.

„Můj kraji, rozpleteným copem bych ti nohy utírala“

16. listopad 2011, 17.00 hodin

Komponovaný večer z textů spisovatelky a básničky Ludmily Klukanové, spojený s autorským čtením z právě dokončené knihy „Pozdní čas nastal nám“ a autogramiádou. Přednes: Gabriela Vránová.

Hudební spolupráce: Ondřej Urban.

Večer uspořádali Společnost Otokara Březiny v Jaroměřicích nad Rokytnou ve spolupráci s Českým centrem Pen Klubu a Knihovnou Václava Havla.

EDIČNÍ ČINNOST

Knihovna pokračovala ve vydávání čtvrtletníku Sešity Knihovny Václava Havla, kde se průběžně objevují výsledky archivního a badatelského úsilí Knihovny a jejich spolupracovníků:

Sešity Knihovny VH 2011/1:

Vladimír Vokolek – Anekdotický, anonymní lid

Poémy o komunistickém puči, psané 1948–1950. Zřejmě první bezprostřední domácí básnická reflexe komunistického převratu a života ve lži, jenž zavládl po něm.

Vladimír Vokolek je obvykle počítán ke spirituálním básníkům. Jeho život a dílo se však děly spíše „v samotách“ než „v řadě“. Spirituální básníci na rozdíl od většiny ostatních vnímali nástup komunismu k moci jako národní a etickou katastrofu, viz Zahradníčkovo Znamení moci. I mezi nimi však byl Vladimír Vokolek jediný, kdo se ve svých poémách (Únor; Rekviem za Jana Masaryka; Kašpar Hauser) s původním souhrnným názvem Hic iacet inspiroval přímo únorovým pučem a následnými likvidacemi nepohodlných osobností – konkrétně Jana Masaryka a arcibiskupa Josefa Berana. Kašpar Hauser, hrdina německé legendy, muž bez minulosti a bez budoucnosti, je pak metaforou pro onu odosobněnou přítomnost „anekdotického, anonymního lidu“.

Sešity Knihovny VH 2011/2:

Václav Černý – Vývoj a zločiny panslavismu

Jako Vokolkovy poémy jsou přímou uměleckou reakcí na

komunistický puč – kniha Václava Černého byla reakcí intelektuální.

Na počátku komunistické éry, v době všeobecného jásotu pro jednotu se slovanským Sovětským svazem, vyložil historické kořeny panslavismu – od německé romantiky přes české obrození až k panrusismu a jeho použití sovětskými i československými komunisty. Černého dílo je jednak dokumentem o skrytém odporu českého ducha – jednak ale knihou zcela aktuální. Masivně vzrůstající ruská přítomnost v České republice na počátku 21. století vyžaduje porozumění, proč se mohou tak mnozí Rusové upřímně domnívat, že české země patří k jejich sféře – a proč je řeč některých českých politiků o přátelství s Ruskem tak nebezpečná pro české národní zájmy. Kniha Vývoj a zločiny panslavismu by se měla stát povinnou knihou pro každého českého učitele i novináře.

Sešity Knihovny VH 2011/3:

Václav Havel (Atom) – Kniha života

Je obecně známo, že děd Václava Havla Václav Havel (1861–1921) byl podnikatelem ve stavebnictví a podporovatelem české kultury. Je však téměř neznámo, že ke sklonku života postoupil o krok blíže k roli tvůrce: stal se sám autorem knihy, pojednávající velmi svérázným způsobem o tématech na pomezí náboženství, vědy a filosofie. Až doposud však zůstala tato autorsko-myslitelská extenze jeho osobnosti utajena. Dílo totiž vydal pod pseudonymem.

Václav Havel byl na jedné straně podporovatelem české teosofie – Česká společnost teosofická získala své sídlo v nově postavené Lucerně –, a na druhé straně pěstitelem praktického spiritismu. Ke spiritismu se přímo váže ona jeho jediná autorská kniha – Kniha Života, kterou vydal roku 1920 pod hlavičkou České společnosti teosofické (v nově založené edici Projevy neznáma) a pod pseudonymem Atom.

Jak celé toto „duchovědné“, to jest okultně-spiritistické zaujetí Václava Havla a jeho okolí hodnotit? Spiritistická praxe s popsányi stolečky a mluvícími médii byla by sama o sobě snadným terčem posměchu. Avšak to, co je podstatné, nejsou konkrétní dobové praktiky komunikace s duchovním světem, nýbrž sama vůle s ním komunikovat, sama touha překročit hranice materialismu a pozitivismu směrem k „jakémusi“ duchovnu – a překročit je za pomoci metod a prostředků, jež se tehdy zdály být „alternativně“ vědeckými. Knihu Života, kterou „prožil a podal“ Václav Havel, je možno bagatelizovat jakožto dobově poplatnou bizarérii – a nebo ji naopak vzít vážně, jakožto první text,

psaný příslušníkem rodu Havlů a vyjadřující souhrn autorových filosoficko-náboženských názorů.

Čtvrtý svazek Sešitů Knihovny Václava Havla – výbor z Myšlenkových deníků filosofa Ladislava Hejdánka, obsahující mimo jiné rozsáhlé zamýšlení o Václavu Havlovi z přelomu let 1988 a 1989 – vyjde z organizačně provozních důvodů v polovině roku 2012.

Ve vázané Edici Knihovny Václava Havla, zaměřené na rozsáhlejší a závažnější práce, vyšly v roce 2011 následující dva svazky:

Martin C. Putna: Václav Havel. Duchovní portrét v rámu české kultury 20. století.

„Knihu Martina Putny Václav Havel. Duchovní portrét v rámu české kultury považují za mimořádně významnou práci o mimořádně důležité osobnosti českých dějin. Toto není běžný životopis, faktický popis událostí. Putna rozprostírá před čtenářem svůj kultivovaný výklad smyslu kulturního prostředí, z něhož vzešel a v němž žil Václav Havel. Píše zasvěceně jako přímý účastník, avšak zároveň s nadhledem historika nabízí výklad toho, co popisuje. Svoji práci opírá o mimořádně pečlivé studium dostupných zdrojů. K tomu píše elegantně a po výtce čtivě. Tato kniha představuje podle mého soudu zcela stěžejní počín v dosud většinou povrchním a často tendenčním myšlení o Václavu Havlovi. Nastavuje mu novou a vysokou laťku.“ (Z recenzního posudku Erazima Koháka)

OHLASY

Legenda o cestě k prstenu a zpět Literární středa – Putnův Havel a místo rock'n'rollu teorie superstrun

1. 6. 2011, *Lidové noviny*, str. 8, *Kultura*

V souvislosti s premiérou filmu *Odcházení* se Martin C. Putna, stále ještě ředitel Knihovny Václava Havla, veřejně vyjádřil o svém „zaměstnavateli“ tak nepěkně (padlo něco o „stařeckém vrtochu“), že si člověk musel pomyslet něco o jeho špatném vkusu – nikoli nutně filmovém. Mnohé napadlo, že to snad souvisí s koncem jeho ředitelování.

Možná. Ale pravým „rozlučením“ s Václavem Havlem je Putnova esejistická kniha *Václav Havel. Duchovní portrét v rámu české kultury XX. století*. A ta je důstojná. Žádná prázdná adorace, ale esejistický portrét na vysoké úrovni.

Za prvé je nutné říci toto: o Havlovi toho bylo napsáno již tolik, že člověk aspoň trochu obeznámený může mít pocit, že těžko lze přijít s něčím zcela novým. Lze samozřejmě – pokud o to čtenář stojí – ještě něco vyhrabat v jeho soukromí, lze objevit třeba nějakou jednotlivost v archívech, lze případně přijít s nějakou dílčí interpretací. Ale těžko si lze představit zcela „nového“ Havla: vlastně lze a třeba takový „Havel naruby“ ještě přijde, ale už to nebude Havel, jak ho člověk měl možnost přece jen vědomě zažívat těch pár desetiletí. I hanopisy na Havla jsou vlastně pořád stejné.

A přece Putna napsal knížku, která přibližuje Havla novým, často i nečekávaným způsobem, byť při její četbě čtenář nemá ani na chvíli pocit, že se vzdaluje oné tváři, kterou si myslí, že zná. Spíš se jeho obraz podobá portrétu, ke kterému se přibližujeme v jiném světle či úhlu. Vidíme to samé, co dřív, ale přece jinak.

Putnova kniha je podstatným rozšířením eseje *Spiritualita V. H.*, kterou vydal před dvěma lety. Už tehdy to bylo novum: Putna asi jako první prozkoumal půdu, ze které vyrostla ona specifická forma Havlovy duchovnosti, která není nikdy v pravém slova smyslu „náboženská“, natož církevní, ale vždy tíhla k věcem mimosmyslovým, spirituálním, třeba i iracionálním. Pochopitelně že Havel je také člověk velmi racionální, pragmatičtější, se smyslem pro materiální rozměr věcí, ano, asi i požitkářský a světským sklonům náchylný – mimochodem, Putna v tom vidí vklad strýčka Miloše, známého barrandovského bonvivána... Ale Putnu hlavně, ba jedině vážně zajímá právě to, o čem koneckonců už léta píše (viz dvojdílné *Dějiny české katolické literatury*), tedy člověk ve své spirituální dimenzi.

Ta totiž – marxistům navzdory – nakonec jeho chování a skutky určuje najzákladněji. A Havlovo působení v dějinách si bez ní představit nelze.

Co tedy Putna odhaluje? Začíná vlastně duchařskou kuriozitou, která se však pozoruhodně vine po celý Havlův život. Je jí jakýsi rodový sklon k „duchovnímu vylepšování světa“. Na počátku to jsou okultní sklony jeho dědečka, úspěšného stavitele Lucerny Václava Havla, který se na sklonku života stal nadšeným spiritistou, k čemuž přispěla jeho známost se svéráznou myslitelkou Annou Pammrovou, korespondenční přítelkyní Otokara Březiny. Pokračují pak otcem Václavem, rovněž úspěšným podnikatelem, který si své spirituálno přináší ze Spojených států, z prostředí americké unitářské církve, která byla též církví Charlotty Masarykové.

V tomto idealistickém, ale též k jistému spikleneckému tíhajícímu (že byl otec členem zednářské lóže, se rozumělo samo sebou) prostředí vyrůstali Václav a Ivan, kteří záhy počnou zkoušet něco podobného, ovšem už v historicky velmi ztížených poměrech. Sklon neustále něco organizovat, dávat dohromady a tím se starat o okolí či rovnou o obec pak zůstane především Václavovi vlastní jako pokračování rodinné tradice. *Charta 77* a Havlova vůdčí role v „obci otřesených“ či v paralelním

ghettu má možná počátky u spojených dlaní někdejšího spiritistického kroužku.

Eklektik, ale dychtivý Putna dále zkušenými a výstižnými črtami rýsuje Havlova raná léta, tedy šestatřicátníky, které před ním výstižně popsal ve své knize Pavel Kosatík (2006). Zabývá se prvními skutečnými zasvětiteli, brněnským filozofem Josefem Šafaříkem, jehož díla mu dal číst ještě otec, krátce portrétuje osobnosti, jako jsou filozof J. L. Fischer nebo Ivan Vyskočil, který stál na začátku jeho dráhy dramatika, jeho vliv byl možná až takový, že počátky Havlovy vlastně patří Vyskočilovi. Při vědomí, jaký je Putnův vztah ke Kafkovi (nemá ho rád, považuje ho – mylně – za autora pro snoby), věnuje zajímavé pasáže vztahu Havel-Kafka, jenž je více deklarovaný a pocitový než skutečně prověřený, což ale neznamená, že není upřímný. A tak dále. Nutno však říci, že stranou zůstává celá skupina „čistých“ literátů stejně jako divadelníků, nic se tu nedozvíme o vztahu ke Kolářovi, Hrabalovi, Škvoreckému a k dalším, ale ani o Janu Grossmanovi, jehož vliv na Havla nejen divadelního byl jistě podstatný.

Ale skutečně asi více než rámec „kulturní“ jde o rámec v užším slova smyslu „duchovní“.

Oč tedy více stranou zůstali literáti, o to více prostoru věnuje Putna myslitelům a filozofům, jež se v Havlově blízkosti vyskytovali a které napak přitahoval on, ve věci filozofie sice diletant a eklektik, ale dychtivý a pro skutečné filozofy přitažlivý. Velké místo v Putnově duchovním životopise patří bratru Ivanovi, který představuje sice mladšího, ale vědeckějšího a jaksi ještě intelektuálnějšího – o to méně umělečtějšího – Václavova partnera. Putna se raději vyhnul vnucující se paralele s bratry Čapkovými, která by šla až do takových podrobností, že podobně jako Josef daroval Karlovi slovo robot, poskytl Ivan bratrovi „ptydepe“ do Vyrozumění. Pro mnohé bude novum číst o společenství, se kterým se Havel sblížil především v osmdesátých letech, když se vrátil ze svého nejdelšího vězení. Tam ale mělo svou předehru, neboť Ivan a jeho filozofičtí přátelé, jmenovitě například Zdeněk Neubauer, de facto vedli s Havlem poloutajený korespondenční rozhovor, jehož plodem jsou Listy Olze, Havlova kniha nejfilozofičtější. Tou skupinou byla společnost přátel (patřili tam pozdější politici Daniel Kroupa a Pavel Bratinka), kteří si podle bydliště Radima Palouše, u něhož se scházeli, říkali Kampademie. Ve vážné míněné, přitom i ironické hře na „platonskou akademii“ provozovali filozofii řekněme nekatedrovou, mezi vědou a mýtem, filozofií a mystikou. Kultovním literárním dílem jim byl Tolkienův Pán prstenů...

Většina se hlásila ke katolicismu, ale jistě značně neortodoxnímu. Havel ve vězení, píše Putna, měl blízko ke skutečné křesťanské konverzi, z čehož si utahoval opravdový konvertita Ivan Jirous, chytal se za hlavu přesvědčený ateista Zdeněk Urbánek a Havlův spoluvězeň, nynější primas Dominik Duka, který se vrátil z vězení o trochu dříve, krotil nadšení a údiv přátel, že to nebude tak horké.

Toto vše jsou však věci, které také patří do rámu duchovního portrétu, byť působí jako jednotlivosti. V závěru je patrné Putnovo úsilí vtáhnout to

vše do nadosobního, symbolického výjevu, v němž Havlova cesta vrcholí v téměř mytologickém završení, jímž je jeho vstup na Hrad, který vskutku měl tehdy rysy „návratu krále“. Stane se – Tolkien se tu věru nabízí – majitelem prstenu, který se však promění v jeho prokletí. Každá moc vysává: otázkou není jestli, ale nakolik. Havel se svou duchovní vizí ztroskotál, ale i po tom ztroskotání tu zůstalo mnoho hodnot, ze kterých budou čerpat další generace. Uzavírá Putna. Těch hodnot si je však třeba všimnout.

Jiří Peňás

Václav Havel jako průsečík

28.6.2011, denikreferendum.cz, Domov

Monografie působí jako odpověď na některé předchozí studie, oslavné i pomlouvačné, aniž by z Václava Havla činila posvátnou ikonu.

Čas finančních a jiných krizí jako by byl časem přemýšlivých knih. Mám teď na mysli tři, jiskřivý a jitrivý esej Jiřího Gruši „Beneš jako Rakušan“, dále historický výklad českého 20. století dokumentovaný zasvěceným a odvážným (pro některé Čechy) výběrem jeho protagonistů v knize Mariusze Surosze „Pepíci“, a zejména knihu Martina C. Putny „Václav Havel. Duchovní portrét v rámu české kultury 20. století“. Tři knihy, objevivší se na trhu téměř současně, jako by vyjadřovaly veřejnou potřebu vymanit se z povrchní pěny dnů a zahlédnout z naší skutečnosti cosi podstatnějšího.

Putnova monografie je v řadě havlovských studií poslední a od ostatních se dost ostře liší přesně vymezeným a dodržovaným způsobem zkoumání a dokazování. Zdá se dokonce, jako by chtěla být odpovědí právě na některé ty studie předchozí, oslavné i pomlouvačné, aniž by z Václava Havla činila posvátnou ikonu. Vymezení tématu však ale přece jen dává Putnovi jistou výhodu, umožňuje mu uplatnit vůči zkoumané osobě značnou míru ohleduplnosti. Současně ale je ta kniha natolik pocitová, že nevzbuzuje podezření, že by v pozadí jejího napsání byl nějaký osobní ohled. Martin C. Putna samozřejmě využil, že jako ředitel Havlovy knihovny měl přístup k důležitým a dotud neznámým pramenům, to je ale vše, co získal i dodal díky svému zvýhodnění. Ta kniha není služebná. Omlouvám se za tento vstup, ale Václava Havla obklopuje tak silné veřejné vzrušení, že jsem považovala za nutné tuto poznámku napsat.

Dobrá kniha poskytuje dvě výpovědi: onu, o kom a o čem vypráví, a onu druhou, ne nepodstatnou, tu, kdo ji vypráví. O Havlovi se v knize vypráví, i co o něm veřejnost nezná, pozornost však není upřena jen na něj, a volbou způsobu, jak o Havlovi vyprávět, se Putna stal její stejně zajímavou a vystopovatelnou postavou. Vše o Havlovi, to nové i to známé, vztažené do nových souvislostí, si můžeme přečíst v knize; já bych ráda popsala, proč a jak mě na ní zaujal právě onen Putnův originální způsob vyprávění.

Knihy zabírá celý Havlův životní oblouk. Začíná dědem Václavem Havlem, kterého vnuk osobně nepoznal, stavebním podnikatelem, jehož

jméno je spojeno v pražskou Lucernou, a současně anonymním Atomem, už ověřeným autorem okultní „Knihy života“ a přítelem básničky a spirítistky Anny Pammrové; vyprávění pokračuje otcem Václavem M.Havlem, též stavebním podnikatelem, s jehož jménem je spojen pražský Barrandov, a zakladatelem i vůdcem nejrůznějších organizací, ovlivněných Masarykovým nekonvenčním myšlením a americkou zkušeností; raná Havlova léta, pro zemí osudová léta padesátá, jsou známa i z jiných vyprávění a vzpomínek na „šestatřicátníky“, líčení šedesátých let se zabývá známými Havlovými divadelními začátky a jeho prvními veřejnými působeními.

V líčení Havlových mladých let převažuje faktografická historičita, ale sotva se Havel stává osobou veřejnou, vstupuje i Putna na svou nejvlastnější půdu, již sám vymezil v úvodu těmito slovy: „Vlastním smyslem této knihy je tedy pojmenovat zjevné i skryté kulturní proudy, jež na Havla postupně působily v průběhu jeho životní dráhy a do nich jako do širokého rámu vsadit Havlův život a dílo, Havlův ‚duchovní portrét‘.“

Putnův výkladový systém spočívá tedy v tom, že zejména Havlova léta disidentská a vězeňská, Havlovo přeskupení do obrazu „českého mýtu“ a tvůrce sametové revoluce a jeho léta prezidentská obklopí všemožnými vnějšími podněty, filosofickými, teologickými, náboženskými, literárními i osobními. Učiní tak z Havla středobod, průsečík „historicko-kulturního celku“, jehož rozsah si Putna sám definuje a na němž pak zkoumá, jak daleko Havla tyto duchovní vlivy modelovaly, co z nich přijal, transformoval, „havlizoval“ a předával dál. Je to metoda vysoce tvořivá a umožňuje dva výstupy: jednak zvedá myšlenku stále tam výš, do duchovního světa, a díky tomu se vyvaruje banalitě i bulvarit, a za druhé objeví čtenáři kulturní a duchovní oblasti, které nejsou tak zcela zřejmé a vyniknou právě ve spojení s Havlovým působením. Havlův oficiální, tedy co možná otevřený a objektivní životopis, jakému, myslím si, zatím není nikdo schopen dostat, by vypadal jinak než Putnovo zkoumání, vycházel by především z Havlových činů.

Kdežto Putnovi nejde tak o činná fakta, jako o jejich duchovní zdroj a pozadí. Nic neskrývá, bez rozpaků zmíní například Havlovo libertinství ožehlé erotismem, jeho selhání v roce 1977, politické i osobní omyly, avšak i tyto ožehavé životopisné momenty zkoumá jen jako východisko a příležitost pro další poznání. A nadto: mnohé z toho, co se dočítáme v Putnově pojetí, by ve skutkově pojatém životopise bylo omezeno nebo dokonce potlačeno jako nepodstatné.

Tím, že oddělil život činný od života duchovního, že sice nepopírá jejich spojitost, ale přednost dává vlivům a utváření světa duchovního, Putna bere slovo za slovo. Vychází z napsaného a k napsanému se vrací. Nezabývá se tím, kde se Havlova etická proklamace mívá s činy a nezajímá ho její možné zesměšnění, nezkoumá, zda se Havel nezpovněvuje tomu, co píše a hlásá a co o něm Putna rozvíjí; ale nedělá to proto, aby Havla adoroval. Jeho pohled je celkem střízlivý, je decentní, k Havlovi uctívá, ale nikde nepomine, co v mezích svého tématu pomi-

nout nemůže. Avšak jak zvedá pohled stále tam výš, nachází chvějivou možnost objevit cosi důležitějšího, než jsou Havlovy drobné i větší lidské prohřešky.

Tím, že si vymezil napsat duchovní portrét v rámu české kultury 20.století, nepíše Putna o ničem menším, než je hledání duše, duchovnosti, duše místa a času. Hledání, které Havel umožňuje právě jako tmel, průnik, průsečík, spojitost, průsečík o to důležitější, že Havel si své role je vědomý.

Dokonce bych napsala, že pro současnost by se hledal těžko jiný středobod různých směřování, než je právě Havlův lačný eklektismus a touha vést a tmelit na pomezí mnoha vlivů, z nichž eklektik čerpá a které ústrojně a někdy úspěšně, jindy neúspěšně převrtává do veřejného jednání. Putna nehodnotí, Putna chce rozumět, a místy se zdá, že Havlovi rozumí víc, než Havel sám.

A nejenže se díky své metodě může vyvarovat levných soudů. Jak zvedá myšlenku stále tam výš, ozřejmuje nejen z Havlova okolí, ale i v obecnější šíři české kultury duchovní jevy, kterých bychom si v tak výrazné podobě nevěštili. A možná, možná, říkám si, si Putna vybral Václava Havla pro svou monografii, protože na mnoha místech mohl úvahu ukotvit v oblasti sobě vlastní, v blízkosti křesťanství, katolictví, víry v existenci Boží. A díky tomu pak otevírá pohled na postavy, které on sám ctí. Tak v Putnově podání vzniká svého druhu srovnávací studie, již umožňuje právě Havlova činná a zvidavá osobnost.

Putna z Havlova eklekticismu vytvoří pozitivní hodnotu, nazývá ji filozofizujícím amatérstvím, a jak Havla obklopuje sebou vybraným duchovním světem, odkrývá vrstvy a postavy, které bychom bez Havla jako jejich středobodu nerozpoznali. Byli by to solitéři, na něž na některé by pamatoval encyklopedický slovník, avšak kteří by v této roztržitésti nezapůsobili jako nositelé duše místa a času. Mám teď na mysli konkrétní osoby, například Zdeňka Neubauera, komentátora „Dopisů Olze“, nebo Jiřího Němce, Ladislava Hejdánka či scholarcha Kampademie Radima Palouše, Havlova bratra Ivana, ale taky Martina Jirouse, jehož putnovský portrét vynívá docela jinak, než kdyby psal, jak je v kraji zvykem, o Magorovi.

Ani vytříbenost a ucelenost Putnova textu nezabrání však tomu, že kniha svádí ke spekulacím. Když někdo nabídne přemýšlení, pak nad jeho nabídkou přemýšlíte. Putna napsal nádhernou pasáž o prezidentské mystice pražského královského Hradu. S velikým smyslem pro státoprávní tradici českých dějin, kterou na místě českých králů obnovil TGM a kterou nedokázali narušit ani komunističtí prezidenti, Putna vylíčí Havlovo nástupnictví jako oživení starých archetypů. Podle Putny Havel díky převratu získal legitimitu Masarykova nástupce. A díky Havlově vůdčí roli v převratu s tím musejí souhlasit i jeho odpůrci.

Avšak slovo je slovo, a vybízí ke zkoumání. Masaryk vymezuje ducha nového státu nesmírně silnou myšlenkou: „Pravda vítězí“. Převratně, když založení této republiky srovnáme s rakousko-uherskými poměry,

a současně prezidentsko-mocensky obměňuje to základní, co zůstalo v tradici po Husovi, ono souvětí, jak zacházet s pravdou. „Miluj pravdu, braň pravdu, slyš pravdu, číň pravdu, a pravda tě osvobodí.“ Hus pravdou míní výlučně Kristovo evangelium, které jediné má sílu osvobodit člověka až k vlastnímu svědomí. Masaryk pravdu vykládá novodobě humanisticky, její husovský základ se mu ale nevytrácí. I Putna připomíná jeho výklad moci: „Ne César, ale Ježíš.“

Havel, díky kompromisu s předchozí mocí téměř jako zázrakem zvolený převratovým prezidentem, od samého počátku dává najevo, že nepřebírá jen úřad, ale bere na sebe i mýtus s úřadem spojený.

Naprosto nesdílím posměch k pravdoláskařům, ale havlovské proměně hodnotového titulu státu se nemohu vyhnout. „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.“ Nechci rovnou říci, že věta se podobá reklamnímu politickému sloganu. Je to víc tvrzení než hutný výraz duchovního programu, popis spíš ducha vládnutí než titul státní moci. Tvrzení je to dialogické, a tedy umožňující vyslovit posměch a nesouhlas. A srdíčko, které k tomuto stylu patří a které si Havel přidává za jméno, ornament maličko pouťový, působí sice vtípně, avšak ideu o pravdě a lásce ještě mocněji mění z vážné na hravou.

Hravou od kmene hra a od slovesa hrátí. Hráti si, pohrávatí, zahrávatí si.

Putna Havlova nevážnost ve vztahu k jeho prezidentskému postavení připouští, vysvětluje ji Havlovou dvoudomovostí, dědictvím „neduchovní“ tradice strýce Miloše, tradice bohémské, hédonistické a klaunské. A v duchu své vysoko vedené koncepce od tohoto Havlova sklonu neodvozuje nic z jeho veřejného působení, naopak odmítá knihu Johna Keana, který se o to už v 90. letech pokusil. Připouští pouze fakt, že úřad má sklon pohlcovat, a dovodí z toho, že v době prezidentování Havlovi už nezbyly síly na tvůrčí psaní. A že tedy teprve, když se chce s mýtickým místem rozloučit, napíše „Odcházení“. Tím ale čtenáři, vybídnutému k přemýšlení, nemůže zabránit, aby si nepomyslel, zda se za Havlovým slovním posunem v popisu ducha státu nenachází větší porucha, než jakou může způsobit sklon k hravosti, a zda to není porucha hodnotová.

Putna knihu uzavírá smutným odstavcem o ztroskotání Havlova pokusu vytvořit „z Čechie cosi víc než jen jeden malý řadový stát, učinit z něj duchovní, intelektuální a morální centrum evropského a světového významu“. Podle Putny je to po Karlu IV. a TGM už třetí ztroskotání povýšit Čechii na model „duchovního státu“, třetí ztroskotání „českého snu“. Předtím přehledně shrne Havlovy různé role, jeho duchovní obcování a vlivy, Havlův duchovní portrét nevyznívá jednoznačně, Putna přesně popíše Havlovu roli středobodu, průsečíku, který bere ode všech a tím ode všech vlastně rozmělněně a nedostatečně. Vylíčí i Havlovy rozličné tváře, jak se projevovaly v různých životních obdobích, tvář celistvou, tvář plnou vnitřních protikladů, tvář nepohnutou, tvář proměněnou, tvář vítěze a tvář fatálně zraněného. Tedy tu, která příběh uzavírá a kterou vrcholí i Putnův výklad.

K fatálnímu zranění patří strany dvě, ta zraněná a ta zraňující. Putna českému prostředí kromě sklonu k mýtům přisuzuje i vytváření „anti-mýtu“, a v této konkrétní souvislosti jím míní nevybíravé útoky médií a politických protivníků v dobách Havlova vládnutí. „Odcházení“ pak vložil jako zcelující obraz tváře fatálně zraněné. Hru o konci příběhu, prezidentského i jiných, nazve karikaturním šklebem, který byl Havlovi vždycky vlastní, a který v této závěrečné podobě vrcholí. Výklad to je sugestivní jako jsou sugestivní i jiné výklady poslední Havlovy hry. Přemýšlivého a už i maličko skeptického čtenáře však přesto napadne, a nejen vzhledem k Havlově hravému pojmenování jeho duchovní vize vládnutí, ale též vzhledem k věcnému obsahu a dramatickému konfliktu Havlova popisu konce jeho příběhu, zda ztráta pouhého baráku spojeného s pouhým úřadem stojí za hru.

Vzdor všem možným konfrontacím textu se skutečností napsal Martin C. Putna skvělou knihu. Jejím duchem nás vrací do let, kdy se uvažovalo o světě i o nás samých i jinak, než jen pragmaticky a věcně, a je to zvláště v křeči dnešní krize veřejného života záslužný tón. Putnovi ono rozechvívání hlubinného citění bezesporu umožňuje, že zvýrazňuje duchovní podněty jemu nejbližší, pocházející z prostředí jemu vlastního, řečeno co nejobjektivněji, katolického křesťanství. A oddálením se i pod jiné vlivy vysvětluje i onu Havlovu „cestu od pozitivní vize ke karikaturnímu šklebu“. V mezích tohoto vidění je Putnovo zobrazení tématu celostně, originální a objevné.

K bohatému textu mám přece jen jednu věcnou poznámku: cosi z ducha doby, který Havla obklopoval, Putna vynechal. Pro šedesátá léta připouští jisté sblížení s levicovými liberály a reformními komunisty, pro čas disidentský a pro čas vládnutí už se o tomto názorovém okruhu zmiňuje jen jako o nepřijatelném. Antitotalitní prostředí mělo však víc vrstev, pro převratovou chvíli Havel představoval, řekněme, tu vůdčí, avšak kdyby Putna popisoval věcnou historii, musel by napsat, že s některými lidmi z oné vrstvy liberální byl Havel spjat až osudově a nemohl se vyhnout ani jejich vlivům názorovým. Teď mám na mysli například Jiřího Dienstbiera, Havlova spoluvězně a autora evropské vize, která byla českou politikou uskutečněna. Taky mi vadilo, jak lehce odstřelil obsah Kunderova sporu s Havlem z roku 1969. A v rejstříku osob jsem marně hledala filosofa Milana Šimečku, který tak stejně silně ovlivnil hlubinný životní pocit zabydlený v disentu, jako třeba Ladislav Hejdránek. A ktereého Havel v devadesátém roce jmenoval šéfem svých hradních poradců. Výhrada to není podstatná, svou metodou asi Martin C. Putna pronikl k Havlovi nejlouběji.

Eva Kantůrková

Adéla Gjuričová, Michal Kopeček, Petr Roubal, Jiří Suk, Tomáš Zahradníček: Rozdělení minulostí. (Vytváření politických identit v České republice po roce 1989)

Kolektivní monografie pětice renomovaných historiků, reflektující krystalizaci politicko-kulturního klimatu české společnosti po roce 1989.

„Tato knížka nás, kteří jsme ji psali, překvapila. Zkoumali jsme formování české politické kultury a politicko-kulturních identit po roce 1989 – a zjistili jsme, že polistopadovou politiku neštěpí v první řadě různé ideologie, nýbrž že je „rozdělena minulostí“. Mnohovrstevnatá role, již v české politice hrála a dodnes hraje reflexe minulosti (a to nejenom té komunistické), je také námětem této publikace. Hledání a vytváření politických tradic a tím i obrazů minulosti totiž nebylo arbitrární ani náhodné. Někdy tkvělo hluboko v předcházejícím vývoji dané politické skupiny, někdy v tom, kdo s kým seděl v kanceláři nebo ve vězení, jindy vyplývalo z pragmatiky politického boje. Minulost vytvořila pevné vazby – a na nich k minulosti budovali svou identitu všichni významní aktéři dobové české politiky.“

OHLASY

Rozdělení minulostí?

pátek 3. února 2012, www.novinky.cz

Pětice přátel, mladších historiků (Adéla Gjuričová, Michal Kopeček, Petr Roubal, Jiří Suk a Tomáš Zahradníček), vydala důležitou knihu o vytváření politických identit po roce 1989. Jmenuje se *Rozdělení minulostí* (Knihovna Václava Havla 2011) a je to kniha skupinová, jakýsi pokus o generační interpretaci, téměř manifest sdílené zkušenosti.

Její hlavní, ač v úvodu popíraná teze zní: klíčem k chápání polistopadové politiky a utváření politických identit je vztah k minulosti, nikoli protikladné projekty budoucího. Podle autorů je rozdělení minulostí nejmýšlelnějším, i když ne úplným vysvětlením souběhu dvou dějů: domnělé transformační shody čili přitakání jediné cestě odstátnění majetku a liberalizace a faktického rozkladu politického konsensu na počátku devadesátých let. Koncepční přístup je na místě ocenit, interpretace je to však přinejmenším sporná.

Předně je zde historizována optika, která se prosadila až mnohem později. Minulost se totiž identitární součástí jednotlivých politických proudů stávala postupně. Její využívání se ukázalo sice už během roku 1990 jako politicky rezonující, ale minulost byla ještě v příliž živé paměti na to, aby mohla být bez rizika využita pro politické potřeby. Autoři knihy *Rozdělení minulostí* tuto projekci z pozdních devadesátých let (počínaje zejména mo-

bilizační kampaní ODS ústící nakrásně do opoziční smlouvy) ale od politických stran převzali a legitimizovali ji tím, že pro ni snesli množství důkazů sahajících až do počátků obnoveného demokratického státu.

Jejich přístup má opodstatnění snad jedině u studie Tomáše Zahradníčka o sociální demokracii, která dala knize název a dodatečně sjednotila její koncepci. U jiných politických formací ale selhává to, co u sociální demokracie přesvědčivě funguje, protože se v ní po sametové revoluci sešla zdaleka nejpestřejší směs členstva (tajní spojenci KSČ uvnitř ČSSD z roku 1948, poúnorová emigrace, reformisté osmašedesátého, posrpnová emigrace, přestavboví ekonomové a členové noví), přičemž každá tato skupina do značné míry trvala na své životní zkušenosti a svých dějinách sociální demokracie.

Minulost je beztak pro pětici autorů především vztah ke komunismu a – vulgarizováno – jeho pejorativní podoba: antikomunismus. A tak se ptám, kdo v letech bezprostředně následujících po Listopadu antikomunistickou vášeň vyvolával? Petr Cibulka se svou agentománií, z médií především *Respekt*, který jako první srovnává komunistický režim s nacistem, jak připomíná Jiří Suk, z veřejných hlasů zejména političtí vězni padesátých let.

Každý z jiných důvodů. Cibulka v rámci brněnského politického zápasu uvnitř Občanského fóra mezi hlavním proudem usilujícím po vzoru celostátně uplatněného principu historického kompromisu o nenásilné převzetí moci a menšinového požadavku dekomunizace. *Respekt* coby „dynamický časopis“ (Sukův termín), když pražskému prokurátorovi Tomáši Sokolovi pomáhá v dubnu 1990 vést kampaň za postavení KSČ mimo zákon. Političtí vězni, jak ukazuje Françoise Mayerová v knize *Češi a jejich komunismus*, proto, že se jejich minulost odpůrců režimu v padesátých letech a jejich konformismus za normalizace staly nesmiřitelnými. „Chtěli-li hájit jednu minulost a na druhou zapomenout,“ píše Mayerová, „neměli jinou možnost než zdůrazňovat své antikomunistické zásady.“ Vesměs tedy šlo o extrémní hlasy.

Teprve až když bývalí partajníci začali masově vyplňovat přihlášky do nových stran, nabírá antikomunismus na reálné politické váze, protože takto proměněné členské základně slouží k legitimizaci. Teprve poté je antikomunismus společností stranami vnucen jako zásadní téma. Petr Roubal proto ve svém textu o ODA (i jeho druhá stať o Sládkových republikánech je na skupinové tezi příjemně nezávislá) zavádí užitečný pojem antikomunismus budoucnosti. Jeho podstatou je tento morální podvod: Byl jsi před listopadem komunistou? A uznáváš, že ses mylíš? Pokud jsi ochoten dnes přísahat na neoliberální řád, jako jsi předtím opakoval Lenina, jsi náš. Není to tedy minulost, co začalo rozdělovat, ale boj o místo v přítomnosti, v němž minulost je jen nástrojem.

Druhá výhrada z první vychází. Historici tiše převzali dobovou tezi pracovicové části Občanského fóra o jediném možném způsobu tržní transformace, která je navíc věcí technickou a neideologickou a náleží do rukou výhradně ekonomů. Jedině tak lze vysvětlit, že ačkoliv si v před-

mluvě kladou za cíl „zobrazit jednání historických aktérů v jejich mnohoznačnosti a dobové nejistotě, jinak řečeno v bohatém dobovém kontextu nabízejícím v každém dějinném momentu reálné možnosti alternativního vývoje“, nikde tyto možnosti vážněji nezkoumají. Pro výklad stojící na mlčenlivě přijatém předpokladu, že jiný vývoj nebyl možný, je pochopitelně nezbytné najít dostatečně ospravedlňující příčiny pluralizace politického spektra jinde než v alternativách budoucnosti, tedy v minulosti.

A přitom když si otevřete objemnou práci Jiřího Suka *Labyrintem revoluce* z roku 2003, narazíte nejen na ne bez obdivu popsanou vítěznou Klausovu koncepci, ale i na alternativy: gradualistickou transformaci podle představy prvního místopředsedy federální vlády Valtra Komárka rozloženou do deseti let a koncepci sice zcela liberální, ale předpokládající ustanovování právního rámce, jež vznikla okolo prvního místopředsedy české vlády Františka Vlasáka. Obdivuje-li historik vítěze, je jeho historická práce přes všechna snesená fakta interpretační apologetikou. Na tom mnoho nemění ani skutečnost, že Suk svou obhajobu s lety zmírnil. Mimo *Labyrint revoluce* lze nepochybně nahlédnout i do statí profesora institucionální ekonomie Lubomíra Mlčocha z počátku devadesátých let vydaných v souboru *Úvahy o české ekonomické transformaci* a číst tam například o čtyřech různých schématech rekonstrukce vlastnických práv: výprodeji národního majetku, rozebrání si společenského vlastnictví, deetatizaci ekonomiky a reprivatizaci. Mimo porevoluční debaty se neocitly ani návrhy zachovávající pluralitu vlastnictví v soukromých, státních a družstevních rukou, které veřejností rezonovaly coby součást obecněji pojímané plurality jako žádoucího principu. Soukromovlastnický fundamentalismus je opět až dodatečná projekce.

Jakkoliv možnost jiné cesty tehdejší Klausovi ekonomové, po nich politici hájící svou minulost a dnes i někteří historiografové zdárně kanalizují, sociologovi Ivo Možnému neunikla: „I disidentům kladl lid naléhavě jednu nepříjemnou otázku, na kterou neměli vyjasněnou odpověď. Zněla: Dobrá, ale jak to bude s majetkem?“ píše v esejí *Proč tak snadno?* a dodává: „Člověku bojujícímu o základní lidská práva právě pro tento lid se ta otázka mohla zdát přizemní a nehorázná. Ale zůstával v tom se svými druhy osamocen. A když ji nepodceňoval, zjišťoval, že odpověď na ni jeho kruhy rozděluje.“

Tyto polistopadové rozpory zaplouvají autorům knihy *Rozdělení minulostí* po vzoru ponorných řek tajemně mimo povrch zemský a vynořují se až o mnoho let později, když už je debata o proběhlé transformaci akademická. A komu není klíčovým zdrojem identity všeobčanská společnost zamýšlená Občanským fórem nebo alespoň partikularismus obnovený postaru jako liberalismus, konzervatismus, sociáldemokratismus, socialismus, zelenost, křesťanská demokracie atd., tomu nezbývá než identitu najít v minulosti.

Třetí věc opět souvisí s první. Aby se minulost mohla stát dělítkem i pro přítomnost, musí být před závorkou přijat radikalizovaný výklad ji-

nakosti minulého, musí být posílena diskontinuita mezi „starým režimem“ a tím „novým“. Jedině tak se lze vůči minulosti politicky vymezovat.

Diskontinuitní výklad staví do kouta Michal Pullmann v loni vydaném *Konci experimentu*, kde dokládá tři paralelní procesy protínající se časově s prosazováním tzv. přestavby. Na jedné straně je to postupující bezradnost politických elit nad faktickým rozpadem funkčnosti systémové utopie. Na druhé rostoucí pluralita názorů československé společnosti pozdní normalizace a její snaha „své názory artikulovat způsobem, který by umožnil jejich prezentaci v daných ideologických mantinelech a který by tak podpořil jejich právo na existenci“. A zároveň dochází podle Pullmanna k emancipaci ekonomických elit, a to jak vůči špičkám komunistické strany, tak vůči zaměstnancům. „Držitelé politické moci rezignovali také proto, že tu faktickou ekonomickou moc už měli,“ píše ostatně v *Devětaosmdesátém* i Petr Pithart, jehož se naše pětice historiků tak často dovolává. A také výzkum veřejného mínění z listopadu a prosince 1989 přináší z jejich pohledu těžko vysvětlitelná čísla: tři procenta respondentů se oba měsíce vyslovila pro kapitalismus, pětáctýřicet resp. jednačtyřicet pro socialismus a okolo padesáti procent pro kombinaci obojího.

Pro dokreslení uvedme ještě dva trochu svérázné příklady kontinuity. Otakar Turek ve studii *Podíl ekonomiky na pádu komunismu v Československu* připomíná vládní program odsiřování elektráren z roku 1964, který stanovoval, že žádná další elektrárna bez odsiřovacího zařízení nesmí být uvedena do provozu. V sedmdesátých letech toto nařízení vlády opakovaně obcházel, například při výstavbě elektráren *Pruněřov I* a *II*. A před dvěma lety projekt zastaralé modernizace téže elektrárny cloumal kabinetem premiéra Jana Fischera a vedl k rezignaci ministra životního prostředí. A příklad druhý: Fotografie v několika dílech publikace *Zmizelá Praha* nabízejí srovnání vzhledu různých pražských míst v různých časových obdobích. Nejzajímavější bylo je vidět na konci šedesátých let, během normalizace, krátce po revoluci a dnes a poznat, že tzv. zlomové letopočty se na mizení města nijak neprojevovaly. Výstavba stanice metra *Hradčanská (1976–78)*, která probíhala během zveřejnění *Charty i Anticharty*, měla obdobně ničivý průběh jako tunel *Blanka* tamtéž o třicet let později, dostavba *Žižkova* po plošných asanacích probíhala skrz revoluci a nádražím hrozilo vylétnutí do povětří za plánovačů stejně jako dnes za develotrů.

V obou případech nejde o pouhou správní setrvačnost, ale o příklad kontinuity technokratického myšlení. Jeho mimořádný vliv je jedním z analyticky nejzanedbávanějších dědictví normalizace. Kdo ovšem považuje období před listopadem schematicky za „minulost“, nikdy tyto souvislosti nevysvětlí.

Technokratické kontinuum, které se naše revoluce pokusila zlomit projektem demokratické společnosti pro všechny, a právě v tomto smyslu zůstává nedokončenou, je posléze stále více zastíráno radikalizační mýtu o temné předlistopadové minulosti a světlé epoše ji následu-

jší. Z této interpretace vychází současnost jako nutně dobrá, přinejhorším vždy lepší než minulost. Protože kniha *Rozdělení minulosti* tuto optiku přejímá, neumí dostát tomu, co si předsevzal v jejím úvodu Michal Kopeček, totiž „vytvořit kritický odstup od politické představy tzv. vyrovnávání se s komunistickou minulostí“. Mladí historici ne dost kriticky přejali sebeinterpretaci aktérů (především pak vítězů) polistopadového vývoje. Vyložili tak jako obecněji a hlouběji platné, co bylo jen zastíracím manévrem černého svědomí a touhy pokračovat v kariérah vesměs započatých již před Listopadem. Snad šlo při dodatečném osvojení si interpretačního rámce pro celou knihu o doložení již dříve stvořeného vyprávění o jediné možné porevoluční cestě. Snad je to u některých z nich projevem path-dependency jejich vlastního bádání a snad nejde o týž výkladový rámec, z něhož pro své o tolik normativnější interpretace minulosti vychází Ústav pro studium totalitních režimů. Zásadní zápas o budoucnost se ale i autorům *Rozdělení minulosti* odehrál jako by někde mimo. Byl to v širším smyslu zápas o to, zda bude vládnout především trh pro některé nad demokracii pro všechny, nebo naopak. A tento skutečný zápas trvá dodnes.

Matěj Stropnický

Mimo stávající edice vyšla metodická příručka Niny Rutové:

Havel v kostce.

14 lekcí o jedné osobnosti a každé době pro učitele a studenty.

Koncepce textu vychází z autorčiny zkušenosti lektorky v Knihovně Václava Havla, ve které po několik let připravuje „Dílno kritického myšlení“ – seminář pro studenty středních škol. Pomocí metod tzv. kritického myšlení přibližuje témata, jako například, disent, svědomí, dědictví minulosti či demokratická diskuse.

VZDĚLÁVACÍ ČINNOST

V prostorách stálé expozice se i nadále koná **vzdělávací program „Dílno kritického myšlení“ pro středoškolské studenty**. Lektorka Nina Rutová v něm používá úryvky z textů Václava Havla a artefakty, vystavené v expozici, jako podněty k samostatné reflexi studentů na téma svobody, totality a individuální odpovědnosti. Scénář vychází z cílů Rámcových vzdělávacích programů pro ZŠ a SŠ, naplňuje očekávané výstupy společenských věd (dějepis, literární výchovy, občanské výchovy) sleduje přínosy průřezových

témat (výchova demokratického občana, osobnostní a sociální výchova, výchova v evropských a globálních souvislostech, mediální výchova). Z projektu vznikla metodická příručka Niny Rutové „Havel v kostce“, která je určena středoškolským učitelům a jejich žákům.

ARCHIVNÍ ČINNOST

Archiv Knihovny Václava Havla navázal na dosavadní akvizice z roku 2010 a jeho prioritou byla kromě dalších přírůstků především digitalizace shromážděných písemností. Kompletně byla digitalizována asi polovina fondu Kanceláře Václava Havla (cca 50 archivních krabic), zapůjčená část fondu Československého dokumentačního střediska (25 archivních krabic) a dokončena byla digitalizace dalších, i když méně objemných zdrojů, včetně zápůjček asi 40 poskytovatelů. Na webových stránkách www.vaclavhavel-library.org se archiv prezentuje asi 11 tisíci záznamy a fond prezenční knihovny čítá ke konci roku přes 3000 titulů. Celkový objem nově získaných a alespoň částečně zpracovaných archiválií však činil kolem 120.000. Archiv Knihovny Václava Havla zodpověděl měsíčně 15–20 badatelských dotazů a žádostí dalších zájemců.

Do digitálního archivu Knihovny se v roce 2011 podařilo získat materiály ze soukromých archivů následujících osob: Ampapová Ilona, Battěk Rudolf, Bednářová Otta, Benýšek Zbyněk, Besserová Kateřina, Brynda Karel, Cudlín Karel, Čerovská Libuše, Danisz Josef, Dobrovský Luboš, Dus Miloš, Dusová Irena, Dušek David, Dušková Jindřiška, Dutková Jaroslava, Fárová Isabela, Fetters Aleš, Fialková Markéta, Fischerová Táňa, Foll Jan, Grossman Jan, Halík Tomáš, Havel Ivan M., Havel Václav - Hrádeček, Hejdánek Ladislav, Hochová Dagmar, Hornová Elen, Hudeček Václav, Hulík Milan, Hvíždala Karel, Hybler Martin, Chadima Mikoláš, Janouch František, Jirous Ivan Martin, Jonáková Jana, Jungmannová Lenka, Juncker Klaus, Kohák Erazim, Kohout Pavel, Kopecký Radim, Krafl Martin, Kuběna Jiří, Kubišová Marta, Kulhánková Růžena, Lamper Ivan, Ledererová Elzbieta, Lopatka Jan, Malý Václav, Marhoul Václav, Matzenauer Michal, Medek Ivan, Michl Otakar, Mikeš Petr, Němec Tomki, Novotná Marie, Pajer Alan, Pallas Jiří, Pehe Jiří, Pecháčková Marcela, Pištěk Theodor, Pithart Petr, Plechanov Tolja, Prečan Vilém, Radok Alfréd, Radok David,

Rössler Josef, Roubalová Věra, Ruml Jan, Rysová Hana, Seifert Jaroslav, Sklenář Miroslav, Sokol Jan, Svobodová Lucie, Šebestová Magdalena, Šiklová Jiřina, Škvorecký Josef, Špaček Ladislav, Štěpánová Bára, Štork Jiří, Trantina Pavel, Trinkewitz Karel, Tříška Jan, Tuckerová Veronika, Urbánek Zdeněk, Vodňanská Jitka, Zábrana Jan a Zahradníček Luboš.

Další archivní materiály Knihovna získala spoluprací s následujícími institucemi: Česká televize, Kancelář Václava Havla, Národní archiv ČR, Památník národního písemnictví, Robarts Library, Československé dokumentační středisko, Český rozhlas, Divadlo Na zábradlí, Masarykova univerzita, Parlament ČR, Ústav pro českou literaturu, Ústav pro studium totalitních režimů, Archiv Kanceláře prezidenta republiky, Film a sociologie, Vize 97 a Harry Ransom Center.

MARKETING, PUBLIC RELATIONS A OBCHODNÍ AKTIVITY

Marketingové aktivity Knihovny se v roce 2011 soustředily především na **posílení její „značky“ v prostředí vědeckých institucí stejně jako u širší veřejnosti doma i v zahraničí.** Za tímto účelem byla například nově navázána spolupráce s The National Endowment for Democracy, prohloubena spolupráce se společností Člověk v tísni, zintenzivněna spolupráce s Ústavem paměti národa, Ústavem pro sou-

dobé dějiny AV ČR v.v.i., Ústavem pro studium totalitních režimů, Československým dokumentačním střediskem, Forem 2000.

I v tomto roce **pokračovalo vydávání příležitostných tisků**, informujících o aktuálním dění (programové skládačky, plakát k výstavě děl Vojmíra Vokolka, pozvánky). V souvislosti s prezentací mezinárodního symposia věnovaného svobodě projevu bylo rovněž využito CLV vitrín v uzlových stanicích metra. Jejich produkci, stejně jako distribuci programových letáků do více než 100 knihoven, kaváren, literárních klubů, divadel a škol opět partnersky zajišťovala společnost Adjust Art PRO.

Zintenzivnění ediční činnosti mělo za následek výrazné **navýšení tržeb**: v roce 2010 při nabídce 10 titulů činila tržba **181.135 Kč**, v roce **2011** Knihovna nabízela již 16 publikací a celková tržba dosáhla výše **369.000 Kč**.

V průběhu celého roku byly akce Knihovny zviditelňovány prostřednictvím **tištěné inzerce** (např. Rodina a škola, Respekt), **redakčních textů** (Lidové noviny, Respekt, Hospodářské noviny), **oznamů, rozhovorů a reportáží** (ČT24, ČT, ČRo, Tv Prima, NTDTV).

Stoupající zájem o Knihovnu Václava Havla se projevil také na sociálních sítích. Například prostřednictvím profilu Knihovny na Facebooku jsme na konci roku 2011 oslovovali více 5.100 fanoušků (koncem roku 2010 jsme takto mohli než informovat jen něco málo přes 3.000 fanoušků).

**Hospodaření
Knihovny Václava Havla, o. p. s.
v roce 2011**

ČLENĚNÍ VÝNOSŮ

(tis. Kč)	2011 celkem
Tržby za vlastní výrobky a za zboží celkem	440
Změna stavu vnitroorganizačních zásob celkem	422
Ostatní výnosy celkem	8125
Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek celkem	0
Přijaté příspěvky celkem	2
Provozní dotace celkem	0
Celkem	8989

ČLENĚNÍ NÁKLADŮ

(tis. Kč)	2011 celkem
Spotřebované nákupy celkem	443
Služby celkem	5473
Osobní náklady celkem	4524
Daně a poplatky celkem	2
Ostatní náklady celkem	50
Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek celkem	460
Poskytnuté příspěvky celkem	0
Daň z příjmů celkem	0
Celkem	10952

AKTIVA

(tis. Kč)	31. 12. 2011
Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	825
Dlouhodobý hmotný majetek	1437
Oprávký k dlouhodobému majetku	-959
Zásoby celkem	1030
Pohledávky celkem	99
Krátkodobý finanční majetek celkem	6300
Jiná aktiva celkem	155
Celkem	8887

PASIVA

(tis. Kč)	31. 12. 2011
Vlastní zdroje celkem	3946
Cizí zdroje celkem	4941
Celkem	8887

**PENĚŽNÍ DARY A GRANTY KNIHOVNĚ
VÁCLAVA HAVLA V ROCE 2011**

Fondation Zdenek et Michaela Bakala	3 903 660,- Kč
RPG RE Commercial, s. r. o.	496 374,- Kč
Alan Kuběna	1 000,- Kč
Martin Chvátal	1 000,- Kč

**NEPENĚŽNÍ DARY A GRANTY
KNIHOVNĚ VÁCLAVA HAVLA
V ROCE 2011**

BXR Partners, a. s. – počítač Apple iMac 17" 1.6 GHz v hodnotě	0,- Kč
--	--------

**ZA POMOC A SPOLUPRÁCI
KNIHOVNĚ VÁCLAVA HAVLA
V ROCE 2011 DĚKUJEME NÁSLEDUJÍCÍM
ORGANIZACÍM A OSOBNOSTEM:**

Adjust Art, spol. s r. o., Adjust Art Pro, s. r. o.,
Amos Typografické studio s. r. o., Jiří Bělohradský,
Bonalingua, Pavel Břach, Buchty a loutky o. s.,
Carton Clan s. r. o., Karel Cudlín,
Československá obchodní banka, a. s.,
Česká tisková kancelář, Český rozhlas,
Československé dokumentační středisko, Česká televize,
4 Advantage, s. r. o., JUDr. Lenka Deverová, DILIA o.s.,
Divadlo Archa, Divadlo Na zábradlí,
Ducháček & Abrt s. r. o., Folio, spol. s r. o.,
FOFRS software s. r. o., Galén, s. r. o., Gallery spol. s r. o.,
Gastro – Hroch s. r. o., GTS Czech s. r. o., Ivan M. Havel,
Václav Havel, Dagmar Havlová,
Dagmar Havlová - Ilkovičová, Ladislav Hejdánek,
Hubert Hesoun, Bohdan Holomíček,

Host – vydavatelství, s. r. o., ak. mal. Pavel Hrach,
Milada Hrachová, Jiří Jírů, Zachary Jordanov,
Kancelář Václava Havla, Onřej Kocourek, Kosmas s. r. o.,
KPMG Česká republika, s. r. o., Libri prohibiti, Libri s. r. o.,
INCAD, s. r. o., Linda Malá, Nadace Charty 77,
Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97,
Nakladatelství Akropolis s. r. o., Nakladatelství Arsici,
Nakladatelství a galerie Bonaventura,
Nakladatelství Meander, Nakladatelství Paseka s. r. o.,
Nakladatelství Torst, Národní divadlo,
Národní knihovna ČR, Národní muzeum,
Iva Nesvadbová, Newton Mailer, Ondřej Němec,
Tomki Němec, Jan Novotný, Michal Osecký, Ostrovy s. r. o.,
Památník národního písemnictví, Milena Pokorná,
Prague Post, Portál, s. r. o.,
prof. PhDr. Vilém Prečan, CSc., Respekt Publishing a. s.,
RPG RE Commercial, s. r. o., Nina Rutová,
Společnost Anny Pammrové, Student Agency s. r. o.,
Studio Marvil s. r. o., Oldřich Škácha, Jiří Šolc,
Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s., úklidová firma Universal,
Ústav paměti národa, Ústav pro soudobé dějiny,
Ústav pro studium totalitních režimů,
Ian Richard Willoughby, Hynek Zlatník.

**KNIHOVNA VÁCLAVA HAVLA
DĚKUJE SVÝM ZAKLADATELŮM**

**Dagmar Havlové, Miloslavu Petruskovi
a Karlu Schwarzenbergovi.**

KONTAKTY:

Knihovna Václava Havla, o . p. s.
Voršilská 10/130
110 00 PRAHA 1
Tel.: +420 222 220 112, fax: 222 212 741
E-mail: info@vaclavhavel-library.org
<http://www.vaclavhavel-library.org>

BANKOVNÍ SPOJENÍ

ČSOB a. s., Na Poříčí 24, 115 20 Praha 1
Bankovní účty / Bank account numbers:
70777077/0300 CZK –
77557755/0300 EUR –
77477747/0300 USD

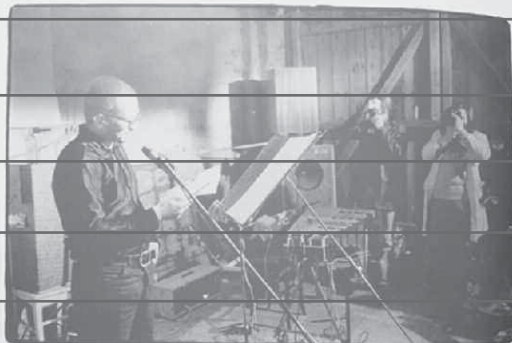
Knihovna Václava Hávla

Zpráva auditora

a účetní závěrka

k 31. prosinci 2011

dissent_dissent

Handwritten notes and printed documents pinned to the log wall. One document is titled "VÁCLAVU HAVLOVI" and contains text in Czech, including the words "ZASLUŽILÝ" and "PŘESTANE".

Handwritten notes and printed documents pinned to the log wall on the right side.

KPMG Česká republika Audit, s.r.o.
Pobřežní 648/1a
186 00 Praha 8
Česká republika

Telephone +420 222 123 111
Fax +420 222 123 100
Internet www.kpmg.cz

Zpráva nezávislého auditora pro správní radu společnosti Knihovna Václava Havla, o.p.s.

Účetní závěrka

Na základě provedeného auditu jsme dne 20. dubna 2012 vydali k účetní závěrce, která je součástí této výroční zprávy, zprávu následujícího znění:

„Provedli jsme audit příložené účetní závěrky společnosti Knihovna Václava Havla, o.p.s., tj. rozvahy k 31. prosinci 2011, výkazu zisku a ztráty za rok 2011 a přílohy této účetní závěrky, včetně popisu použitých významných účetních metod a ostatních doplňujících údajů. Údaje o společnosti Knihovna Václava Havla, o.p.s. jsou uvedeny v bodě 1 přílohy této účetní závěrky.

Odpovědnost statutárního orgánu účetní jednotky za účetní závěrku

Statutární orgán společnosti Knihovna Václava Havla, o.p.s. je odpovědný za sestavení účetní závěrky, která podává věrný a poctivý obraz v souladu s českými účetními předpisy, a za takový vnitřní kontrolní systém, který považuje za nezbytný pro sestavení účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou.

Odpovědnost auditora

Naší odpovědností je vyjádřit na základě provedeného auditu výrok k této účetní závěrce. Audit jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech, Mezinárodními auditorskými standardy a souvisejícími aplikačními doložkami Komory auditorů České republiky. V souladu s těmito předpisy jsme povinni dodržovat etické požadavky a naplánovat a provést audit tak, abychom získali přiměřenou jistotu, že účetní závěrka neobsahuje významné nesprávnosti.

Audit zahrnuje provedení auditorských postupů, jejichž cílem je získat důkazní informace o částkách a skutečnostech uvedených v účetní závěrce. Výběr auditorských postupů závisí na úsudku auditora, včetně vyhodnocení rizik, že účetní závěrka obsahuje významné nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou. Při vyhodnocování těchto rizik auditor posoudí vnitřní kontrolní systém, který je relevantní pro sestavení účetní závěrky podávající věrný a poctivý obraz. Cílem tohoto posouzení je navrhnout vhodné auditorské postupy, nikoli vyjádřit se k účinnosti vnitřního kontrolního systému účetní jednotky. Audit též zahrnuje posouzení vhodnosti použitých účetních metod, přiměřenosti účetních odhadů provedených vedením i posouzení celkové prezentace účetní závěrky.

Jsmo přesvědčeni, že získané důkazní informace poskytují dostatečný a vhodný základ pro vyjádření našeho výroku.

Výrok auditora

Podle našeho názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv společnosti Knihovna Václava Havla, o.p.s. k 31. prosinci 2011 a nákladů, výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok 2011 v souladu s českými účetními předpisy.”

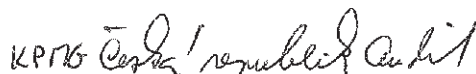
Výroční zpráva

Provedli jsme ověření souladu výroční zprávy s výše uvedenou účetní závěrkou. Za správnost výroční zprávy je odpovědný statutární orgán společnosti. Naši odpovědností je vydat na základě provedeného ověření výrok o souladu výroční zprávy s účetní závěrkou.

Ověření jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech, Mezinárodními auditorskými standardy a souvisejícími aplikačními doložkami Komory auditorů České republiky. Tyto standardy požadují, abychom ověření naplánovali a provedli tak, abychom získali přiměřenou jistotu, že informace obsažené ve výroční zprávě, které popisují skutečnosti, jež jsou též předmětem zobrazení v účetní závěrce, jsou ve všech významných ohledech v souladu s příslušnou účetní závěrkou. Jsme přesvědčeni, že provedené ověření poskytuje přiměřený podklad pro vyjádření našeho výroku.

Podle našeho názoru jsou informace uvedené ve výroční zprávě ve všech významných ohledech v souladu s výše uvedenou účetní závěrkou.

V Praze, dne 29. června 2012

KPMG Česká republika Audit, s.r.o.
Oprávnění číslo 71

Ing. František Dostálek
Partner
Oprávnění číslo 176

ROZVAHA (BILANCE)

k 31.12.2011

(v celých tis. Kč)

AKTIVA		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled- nímu dni účetního období
a		b	1	2
A. Dlouhodobý majetek celkem (ř. 9 + 20 + 28 + 40)		1	1 763	1 303
I.	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje (012)	2		
	Software (013)	3	825	825
Dlouhodobý	Ocenitelná práva (014)	4		
nehmotný	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek (018)	5		
majetek	Ostatní dlouhodobý nehmotný majetek (019)	6		
	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek (041)	7		
	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek (051)	8		
I. Dlouhodobý nehmotný majetek celkem (součet ř. 2 až 8)		9	825	825
II.	Pozemky (031)	10		
Dlouhodobý	Umělecká díla, předměty a sbírky (032)	11	777	651
hmotný	Stavby (021)	12		
majetek	Samostatné movité věci a soubory movitých věcí (022)	13	786	786
	Pěstitelské celky trvalých porostů (025)	14		
	Základní stádo a tažná zvířata (026)	15		
	Drobný dlouhodobý hmotný majetek (028)	16		
	Ostatní dlouhodobý hmotný majetek (029)	17		
	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek (042)	18		
	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek (052)	19		
II. Dlouhodobý hmotný majetek celkem (součet ř. 10 až 19)		20	1 563	1 437
III.	Podíly v ovládaných a řízených osobách (061)	21		
	Podíly v osobách pod podstatným vlivem (062)	22		
Dlouhodobý	Dluhové cenné papíry držené do splatnosti (063)	23		
finanční	Půjčky organizačním složkám (066)	24		
majetek	Ostatní dlouhodobé půjčky (067)	25		
	Ostatní dlouhodobý finanční majetek (069)	26		
	Pořizovaný dlouhodobý finanční majetek (043)	27		

AKTIVA		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled- nímu dni účetního období
a		b	1	2
III. Dlouhodobý finanční majetek celkem (součet ř. 21 až 27)		28		
IV.	Oprávky k nehmotným výsledkům výzkumu a vývoje	(072) 29		
	Oprávky k softwaru	(073) 30	-179	-344
	Oprávky k ocenitelným právům	(074) 31		
	Oprávky k drobnému dlouhodobému nehmotnému majetku	(078) 32		
	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému nehmotnému majetku	(079) 33		
Oprávky k dlouho- dobému majetku	Oprávky k stavbám	(081) 34		
	Oprávky k samostatným movitým věcem a souborům movitých věcí	(082) 35	-446	-615
	Oprávky k pěstitelským celkům trvalých porostů	(085) 36		
	Oprávky k základnímu stádu a tažným zvířatům	(086) 37		
	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmotnému majetku	(088) 38		
	Oprávky k ostatnímu dlouhodobému hmotnému majetku	(089) 39		
IV. Oprávky k dlouhodobému majetku celkem (součet ř. 29 až 39)		40	-625	-959

AKTIVA

		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled- nímu dni účetního období
a		b	1	2
B. Krátkodobý majetek celkem (ř. 51 + 71 + 80 + 84)		41	8 438	7 584
I.	Materiál na skladě	(112)	42	
	Materiál na cestě	(119)	43	
	Nedokončená výroba	(121)	44	
Zásoby	Polotovary vlastní výroby	(122)	45	
	Výrobky	(123)	46	522
	Zvířata	(124)	47	944
	Zboží na skladě a v prodejnách	(132)	48	70
	Zboží na cestě	(139)	49	76
	Poskytnuté zálohy na zásoby	(314)	50	175
I. Zásoby celkem (součet ř. 42 až 50)		51	767	1030
II.	Odběratelé	(311)	52	86
	Směnky k inkasu	(312)	53	
	Pohledávky za eskontované cenné papíry	(313)	54	
	Poskytnuté provozní zálohy	(314-ř. 50)	55	162
	Ostatní pohledávky	(315)	56	149
	Pohledávky za zaměstnanci	(335)	57	
	Pohledávky za institucemi sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění	(336)	58	
Pohledávky	Daň z příjmů	(341)	59	
	Ostatní přímé daně	(342)	60	
	Daň z přidané hodnoty	(343)	61	
	Ostatní daně a poplatky	(345)	62	
	Nároky na dotace a ostatní zúčtování se st.rozpočtem	(346)	63	
	Nároky na dotace a ostatní zúčtování s rozpočtem ÚSC	(348)	64	
	Pohledávky za účastníky sdružení	(358)	65	
	Pohledávky z pevných termínových operací a opcí	(373)	66	
	Pohledávky z vydaných dluhopisů	(375)	67	
	Jiné pohledávky	(378)	68	
	Dohadné účty aktivní	(388)	69	5
	Opravná položka k pohledávkám	(391)	70	1
II. Pohledávky celkem (součet ř. 52 až 70)		71	402	99
III.	Pokladna	(211)	72	19
	Ceniny	(213)	73	
Krátkodobý finanční majetek	Bankovní účty	(221)	74	6 497
	Majetkové cenné papíry k obchodování	(251)	75	6 263
	Dluhové cenné papíry k obchodování	(253)	76	

AKTIVA		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled- nímu dni účetního období
a		b	1	2
	Ostatní cenné papíry	(256)	77	
	Pořizovaný krátkodobý finanční majetek	(259)	78	
	Peníze na cestě	(+/-261)	79	
III.	Krátkodobý finanční majetek celkem (součet ř. 72 až 79)		80	6 516
IV.	Náklady příštích období	(381)	81	728
Jiná	Příjmy příštích období	(385)	82	155
aktiva	Kurové rozdíly aktivní	(386)	83	25
IV.	Jiná aktiva celkem (součet ř. 81 až 83)		84	753
	ÚHRN AKTIV	ř. 1 + 41	85	10 201
	Kontrolní číslo	ř. 1 až 85	997	40 804
				35 548

PASIVA

		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
c		d	3	4
A. Vlastní zdroje celkem (ř. 90 + 94)		86	9 605	3 946
1.	Vlastní jmění	(901)	66	66
	Fondy	(911)	15 715	12 019
	Jmění Oceňovací rozdíly z přecenění finančního majetku a závazků	(921)		
1. Jmění celkem (součet ř. 87 až 89)		90	15 781	12 085
2.	Účet výsledku hospodářství	(+/-963)	X	-1 963
	Výsledek hospodaření			
	hospodaření ve schvalovacím řízení	(+/-931)		
	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta min. let	(+/-932)	-6 176	-6 176
2. Výsledek hospodaření celkem (součet ř. 91 až 93)		94	-6 176	-8 139
B. Cizí zdroje celkem (součet ř. 97 + 105 + 129 + 133)		95	596	4 941
1.	Rezervy	(941)		
1. Rezervy celkem (součet ř. 96)		97		
2.	Dlouhodobé bankovní úvěry	(953)		
	Vydané dluhopisy	(953)		
	Závazky z pronájmu	(954)	100	
	Dlouhodobé Přijaté dlouhodobé zálohy	(955)	101	
	závazky Dlouhodobé směnky k úhradě	(958)	102	
	Dohadné účty pasivní	(389)	103	
	Ostatní dlouhodobé závazky	(959)	104	3 744
2. Dlouhodobé závazky celkem (součet ř. 98 až 104)		105		3 744
3.	Dodavatelé	(321)	106	65
	Směnky k úhradě	(322)	107	
	Přijaté zálohy	(324)	108	
	Ostatní závazky	(325)	109	12
	Zaměstnanci	(331)	110	240
	Ostatní závazky vůči zaměstnancům	(333)	111	234
	Krátkodobé Závazky ze sociálního zabezpečení a zdr.pojištění	(336)	112	128
	závazky Daň z příjmů	(341)	113	
	Ostatní přímé daně	(342)	114	58
	Daň z přidané hodnoty	(343)	115	
	Ostatní daně a poplatky	(345)	116	
	Závazky ze vztahu ke státnímu rozpočtu	(346)	117	
	Závazky ze vztahu k rozp.orgánů uzem.sam.celků	(348)	118	
	Závazky z upsaných nespl.cenných papírů a vkladů	(367)	119	
	Závazky k účastníkům sdružení	(368)	120	
	Závazky z pevných termínových operací a opcí	(373)	121	
	Jiné závazky	(379)	122	34
				82

PASIVA		Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled- nímu dni účetního období
c		d	3	4
	Krátkodobé bankovní úvěry	(231)	123	
	Eskontní úvěry	(232)	124	
	Vydané krátkodobé dluhopisy	(241)	125	
	Vlastní dluhopisy	(255)	126	
	Dohadné účty pasivní	(389)	127	59
	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci	(379)	128	162
3.	Krátkodobé závazky celkem (součet ř. 106 až 128)		129	596
4.	Výdaje příštích období	(383)	130	
Jiná pasiva	Výnosy příštích období	(384)	131	
	Kursově rozdíly pasivní	(387)	132	
4.	Jiná pasiva celkem (součet ř. 130 až 132)		133	
ÚHRN PASIV		ř. 86 + 95	134	10 201
Kontrolní číslo (ř. 86 až 133)			998	40 804
				35 548

Datum: 20. dubna 2012

Podpis statutárního orgánu nebo fyzické osoby,
která je odpovědná za účetní jednotku:

doc. RNDr. Martin Palouš, PhD.

Zpracováno v souladu s vyhláškou
č. 504/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

Název účetní jednotky
Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Voršílská 10/130
110 00 Praha 1, Česká republika

IČO 271 69 413

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

k 31.12.2011

(v celých tis. Kč)

Číslo účtu	Název ukazatele	Číslo řádku	Činnosti hospodářská	x	celkem	
			5	6	7	8
A. NÁKLADY						
I. Spotřebované nákupy celkem			443			443
501	Spotřeba materiálu	1	372			372
502	Spotřeba energie	2	75			75
503	Spotřeba ostatních neskladovatelných dodávek	3				
504	Prodané zboží	4	-4			-4
II. Služby celkem			5 473			5 473
511	Opravy a udržování	5	14			14
512	Cestovné	6	371			371
513	Náklady na reprezentaci	7	129			129
518	Ostatní služby	8	4 959			4 959
III. Osobní náklady celkem			4 524			4 524
521	Mzdové náklady	9	3 524			3 524
524	Zákonné sociální pojištění	10	1 000			1 000
525	Ostatní sociální pojištění	11				
527	Zákonné sociální náklady	12				
528	Ostatní sociální náklady	13				
IV. Daně a poplatky celkem			2			2
531	Daň silniční	14				
532	Daň z nemovitostí	15				
538	Ostatní daně a poplatky	16	2			2
V. Ostatní náklady celkem			50			50
541	Smluvní pokuty a úroky z prodlení	17				
542	Ostatní pokuty a penále	18	2			2
543	Odpis nedobytné pohledávky	19				
544	Úroky	20				
545	Kursově ztráty	21	6			6
546	Dary	22				
548	Manka a škody	23				
549	Jiné ostatní náklady	24	42			42

Číslo účtu	Název ukazatele	Číslo řádku	hlavní	Činnosti hospodářská	x	celkem
			5	6	7	8
VI. Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek celkem			460			460
551	Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	25	460			460
552	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	26				
553	Prodané cenné papíry a podíly	27				
554	Prodaný materiál	28				
556	Tvorba rezerv	29				
559	Tvorba opravných položek	30				
VII. Poskytnuté příspěvky celkem						
581	Poskytnuté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	31				
582	Poskytnuté členské příspěvky	32				
VIII. Daň z příjmů celkem celkem						
595	Dodatečné odvody daně z příjmů	33				
Účtová třída 5 celkem (součet ř. 1 až 33)			10 952			10 952

Číslo účtu	Název ukazatele	Číslo řádku	hlavní	Činnosti hospodářská	x	celkem
			5	6	7	8
B. VÝNOSY						
I. Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem			440			440
601	Tržby za vlastní výrobky	34	369			369
602	Tržby z prodeje služeb	35	60			60
604	Tržby za prodané zboží	36	11			11
II. Změna stavu vnitroorganizačních zásob celkem			422			422
611	Změna stavu zásob nedokončené výroby	37				
612	Změna stavu zásob polotovarů	38				
613	Změna stavu zásob výrobků	39	422			422
614	Změna stavu zvířat	40				
III. Aktivace celkem						
621	Aktivace materiálu a zboží	41				
622	Aktivace vnitroorganizačních služeb	42				
623	Aktivace dlouhodobého nehmotného majetku	43				
624	Aktivace dlouhodobého hmotného majetku	44				
IV. Ostatní výnosy celkem			8 125			8 125
641	Smluvní pokuty a úroky z prodlení	45				
642	Ostatní pokuty a penále	46				
643	Platby za odepsané pohledávky	47				
644	Úroky	48	28			28
645	Kursové zisky	49	14			14
648	Zúčtování fondů	50	8 071			8 071
649	Jiné ostatní výnosy	51	12			12
V. Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek celkem						
652	Tržby z prodeje dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	52				
653	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	53				
654	Tržby z prodeje materiálu	54				
655	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	55				
656	Zúčtování rezerv	56				
657	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku	57				
659	Zúčtování opravných položek	58				
VI. Přijaté příspěvky celkem			2			2
681	Přijaté příspěvky zúčtované mezi organizačními složkami	59				
682	Přijaté příspěvky (dary)	60	2			2
684	Přijaté členské příspěvky	61				
VII. Provozní dotace celkem						
691	Provozní dotace	62				
Účtová třída 6 celkem (součet ř. 34 až 62)			8 989			8 989

Číslo úctu	Název ukazatele	Číslo řádku	hlavní	Činnosti hospodářská	x	celkem
			5	6	7	8
C. VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PŘED ZDANĚNÍM						
591	Daň z příjmů	63		-1 963		-1 963
D. VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PO ZDANĚNÍ						
	Kontrolní číslo	999	55 897	-1 963		-1 963
						55 897

Datum: 20. dubna 2012

Podpis statutárního orgánu nebo fyzické osoby,
která je odpovědná za účetní jednotku:

doc. RNDr. Martin Palouš, PhD.

prezidentství _presidency

disent

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

1. Charakteristika a hlavní aktivity**Založení a charakteristika společnosti**

Knihovna Václava Havla, o.p.s. ("společnost") vznikla dne 26. července 2004.

Hlavním účelem zřízení společnosti jsou archivní, archivně badatelské, dokumentační a knihovnické činnosti zaměřené na dílo Václava Havla a dokumenty či věci s jeho působením související, jejich odborná analýza a s tím související vzdělávací a popularizační aktivity.

Sídlo společnosti

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Voršilská 10/130
110 00 Praha 1
Česká republika

Identifikační číslo

271 69 413

Členové správní rady k 31. prosinci 2011

Jan Macháček (předseda)
Božena Jirků (místopředseda)
Dagmar Havlová
Eva Holubová
Michal Horáček
Mark Vydra
Taťána Fischerová
Bessel Kok

Statutárním orgánem společnosti je ředitel společnosti pan Martin Palouš.

Členové správní rady k 31. prosinci 2010

Zdeněk Bakala (předseda)
Božena Jirků (místopředseda)
Dagmar Havlová
Eva Holubová
Michal Horáček
Mark F. Vydra

Knihovna Václava Havla, o.p.s. **Příloha účetní závěrky**

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

Jan Macháček
Taťana Fischerová
Bessel Kok

Členové dozorčí rady k 31. prosinci 2011

Dita Stejskalová
Mgr. Emil Holub
Ondřej Jonáš

Členové dozorčí rady k 31. prosinci 2010

Dita Stejskalová
Mgr. Emil Holub
Ondřej Jonáš

Zakladatelé společnosti

Dagmar Havlová
Miloslav Petrusek
Karel Schwarzenberg

36

Zakladatelé společnosti se při založení společnosti zavázali ke vkladům v celkové výši 3 tis. Kč. Tyto vklady jsou plně splaceny a nejsou zapsány v rejstříku obecně prospěšných společností.

Změny v rejstříku obecně prospěšných společností

Dne 1. prosince 2011 odstoupil z funkce předsedy správní rady pan Zdeněk Bakala. Tato skutečnost byla do rejstříku obecně prospěšných společností zapsána dne 16. března 2012. Na jeho pozici byl k 1. prosinci 2011 jmenován pan Jan Macháček, jehož jmenování bylo zapsáno do rejstříku obecně prospěšných společností dne 16. března 2012.

2. Zásadní účetní postupy používané společností

(a) Způsob zpracování účetních záznamů, způsob a místo jejich úschovy

Účetnictví je vedeno externí společností Ducháček & Abrt, spol. s r.o. Účetní záznamy jsou zpracovávány v ekonomickém systému FOFRS.

(b) Dlouhodobý hmotný majetek

Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek je evidován v pořizovací ceně. Dlouhodobý hmotný majetek

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

v pořizovací ceně do 40 tis. Kč a dlouhodobý nehmotný majetek do 60 tis. Kč není vykazován v rozvaze a je účtován do nákladů v roce jeho pořízení.

V následující tabulce jsou uvedeny metody a doby odpisování podle skupin majetku

Majetek	Metoda	Doba odpisování
Kancelářské vybavení, nábytek	Lineární	6 let
Software	Lineární	5 let

(c) Přepočty cizích měn

Společnost používá pro přepočet transakcí v cizí měně denní kurz ČNB. V průběhu roku účtuje společnost pouze o realizovaných kurzových ziscích a ztrátách.

Aktiva a pasiva v zahraniční měně jsou k rozvahovému dni přepočítávána podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou. Nerealizované kursově zisky a ztráty jsou zachyceny v rozvaze.

(d) Zásoby

Hotové výrobky (knihy) zahrnují materiálové, mzdové a ostatní přímé náklady.

Zboží je oceňováno v pořizovacích cenách. Pořizovací cena zahrnuje cenu pořízení a vedlejší pořizovací náklady (např. dopravu).

Knihy pořízené pro účely činnosti archivu knihovny jsou evidovány v podrozvahové evidenci a jsou účtovány do nákladů po dobu pěti let.

(e) Přijaté a poskytnuté dary

Společnost účtuje o finančních prostředcích přijatých na základě darovacích smluv na účet Fondy, ze kterého jsou tyto přijaté finanční prostředky zúčtovány dle charakteru jejich použití následujícími způsoby:

– do výkazu zisku a ztráty ve prospěch účtu Zúčtování fondů do výše nákladů vynaložených na jednotlivé projekty (střediska) nebo provozní činnost v daném účetním období;

– proti bankovnímu účtu v případě poskytnutí finančních prostředků na projekty třetích stran, které byly vybrány v rámci jednotlivých projektů společnosti.

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

3. Dlouhodobý majetek

(a) Dlouhodobý nehmotný majetek

	Software	Celkem
Pořizovací cena		
Zůstatek k 1.1.2011	825	825
Přírůstky	–	–
Úbytky	–	–
Přeúčtování	–	–
Zůstatek k 31.12.2011	825	825
Oprávký		
Zůstatek k 1.1.2011	179	179
Odpisy	165	165
Oprávký k úbytkům	–	–
Přeúčtování	–	–
Zůstatek k 31.12. 2011	344	344
Zůstatková hodnota 1.1.2011	646	646
Zůstatková hodnota 31.12.2011	481	481

(b) Dlouhodobý hmotný majetek

	Kancelářské vybavení, nábytek	Umělecká díla, předměty a sbírky	Celkem
Pořizovací cena			
Zůstatek k 1.1.2011	786	777	1 563
Přírůstky	–	–	–
Úbytky	–	125	125
Přeúčtování	–	–	–
Zůstatek k 31.12.2011	786	651	1 437

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

	Kancelářské vybavení, nábytek	Umělecká díla, předměty a sbírky	Celkem
Oprávk			
Zůstatek k 1.1.2011	446	–	446
Odpisy	169	–	169
Oprávk k úbytkům	–	–	–
Přeúčtování	–	–	–
Zůstatek k 31.12.2011	615	–	615
Zůstatková hodnota 1.1.2011	340	777	1 117
Zůstatková hodnota 31.12.2011	171	651	822

4. Účty v bankách

Finanční prostředky jsou vedeny na běžných účtech denominovaných v CZK, USD a EUR. Zůstatek na bankovních účtech k 31. prosinci 2011 činí 6 263 tis. Kč (2010 - 6 497 tis. Kč).

39

5. Pohledávky a závazky

(a) Pohledávky

Pohledávky činí celkem 99 tis. Kč (2010 – 402 tis. Kč), ze kterých 0 tis. Kč (2010 – 0 tis. Kč) představují pohledávky po lhůtě splatnosti.

(b) Závazky

Krátkodobé závazky činí celkem 1 197 tis. Kč (2010 – 596 tis. Kč), ze kterých 0 tis. Kč (2010 – 0 tis. Kč) představují závazky po lhůtě splatnosti.

Dlouhodobým závazkem společnosti k 31. prosinci 2011 je bezúročná půjčka poskytnutá společností v lednu 2011 ve výši 3 744 tis. Kč na zajištění provozu, která je splatná nejpozději 11. ledna 2014.

6. Náklady příštích období

Náklady příštích období činí celkem 155 tis. Kč (2010 – 728 tis. Kč) a představují zejména časové rozlišení nákladů na nakoupené knihy do archivu.

Knihovna Václava Havla, o.p.s. Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

7. Zásoby

Zásoba hotových výrobků k 31. prosinci 2011 činí celkem 944 tis. Kč (2010 – 522 tis. Kč) a představuje zásobu knih vlastní produkce knihovny.

Zásoba zboží k 31. prosinci 2011 činí celkem 76 tis. Kč (2010 – 70 tis. Kč) a představuje zásobu knih a DVD určených pro prodej v rámci expozice „Václav Havel – český mýtus aneb Havel v kostce“.

K 31. prosinci 2011 činil celkový objem zásob nevykázaných v rozvaze 1 502 tis. Kč (2010 – 1 175 tis. Kč), z toho cizí knihy v komisním prodeji činily 116 tis. Kč (2010 – 122 tis. Kč), vypůjčené knihy 976 tis. Kč (2010 – 754 tis. Kč) a knihy evidované v archivu činily 410 tis. Kč (2010 – 282 tis. Kč).

8. Vlastní zdroje

40

	Vlastní jmění	Fondy	Rezervní fond	Zisk/ -ztráta běžného období	Neuhr. ztráta/ zisk min. let	Celkem
Zůstatek k 1.1.2011	66	14 375	1 340	–	-6 176	9 605
Změna stavu fondů	–	-3 696	–	–	–	-3 696
Zisk / - ztráta roku 2011	–	–	–	- 1 963	–	-1 963
Zůstatek k 31.12.2011	66	10 679	1 340	-1 963	-6 176	3 946

9. Zaměstnanci a vedoucí pracovníci

Průměrný počet zaměstnanců a osobní náklady za rok 2011 a 2010:

2011	Prům. počet zaměstnanců	Mzdové náklady	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	Sociální náklady
Zaměstnanci	7	3 524	1 000	–
2010	Prům. počet zaměstnanců	Mzdové náklady	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	Sociální náklady
Zaměstnanci	6	2 430	771	--

Knihovna Václava Havla, o.p.s.

Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

10. Odměny a půjčky členům statutárních a dozorčích orgánů

V průběhu let 2011 a 2010 nebyly společností vyplaceny ani poskytnuty žádné odměny a půjčky členům statutárních a dozorčích orgánů. Rovněž nebyly uzavřeny žádné smlouvy, které by společnost zavazovaly k vyplácení jakýchkoli požitků v případě ukončení činnosti jednotlivých členů ve statutárních a dozorčích orgánech společnosti.

11. Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění

Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění činí 115 tis. Kč (2010 – 128 tis. Kč), ze kterých 80 tis. Kč (2010 – 89 tis. Kč) představují závazky ze sociálního zabezpečení a 35 tis. Kč (2010 – 39 tis. Kč) představují závazky ze zdravotního pojištění. Žádné z těchto závazků nejsou po lhůtě splatnosti.

12. Ostatní přímé daně a dotace

Ostatní přímé daně z titulu záloh na daň z příjmů fyzických osob činí 44 tis. Kč (2010 – 58 tis. Kč). Žádné z těchto závazků nejsou po lhůtě splatnosti.

V roce 2011 ani v roce 2010 společnost neobdržela žádnou dotaci.

13. Informace o projektech společnosti

Obdobně jako v předchozím období společnost v průběhu roku 2011 organizovala veřejná a klubová setkání. Veřejnosti je přístupná expozice „Václav Havel – český mýtus“ v Galerii Montmartre v Řetězové ulici na Starém městě v Praze.

Všechny aktivity společnosti budou detailně popsány ve výroční zprávě. Zároveň budou ve výroční zprávě uvedeny přijaté a poskytnuté dary.

14. Daň z příjmů

Společnost vykazovala z činností podléhajících dani z příjmů právnických osob v letech 2011 a 2010 nulovou daňovou povinnost.

Ostatní příjmy nepodléhají dani z příjmů podle ustanovení § 18 zákona o daních z příjmů 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť jsou získávány z činností vyplývajících z poslání obecně prospěšné společnosti.

15. Správní náklady

Správní náklady společnosti za rok 2011 činí celkem 5 012 tis. Kč (2010 – 5 847 tis. Kč). Jejich struktura je následující:

Knihovna Václava Havla, o.p.s.
Příloha účetní závěrky

rok končící 31. prosincem 2011
(v tisících Kč)

2011	Náklady celkem	Z toho správní náklady
Spotřebované nákupy	443	145
Služby	5 473	1 695
Osobní náklady	4 524	2 675
Daně a poplatky		
Ostatní náklady	50	37
Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek	460	460
Celkem	10 952	5 012

2010	Náklady celkem	Z toho správní náklady
Spotřebované nákupy	838	632
Služby	3 051	1 767
Osobní náklady	3 201	2 960
Daně a poplatky	2	–
Ostatní náklady	71	96
Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek	392	392
Celkem	7 553	5 847

16. Významná následná událost

K datu sestavení účetní závěrky nejsou vedení společnosti známy žádné významné následné události, které by ovlivnily účetní závěrku k 31. prosinci 2011.

Datum: 20. dubna 2012

Podpis statutárního orgánu nebo fyzické osoby,
která je odpovědná za účetní jednotku:

doc. RNDr. Martin Palouš, PhD.

